პროლეტარიელნო, ყველა ქვეყნისა, შეეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მთავრობის ლენინგრადის საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 29-ე წელი

ოთხშაბათი, 26 იანვარი, 1949 წ. № 17 (8320). ფასი 20 კაპ.

გუშინ, 25 იანვარს, რუსთაველის სახელობის თეატრში გაიხსნა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XIV ყრილობა.

ყრილობამ აირჩია თავისი ხელმძღვანელი ორგანოები—საქმიანი პრეზიდიუმი, სამანდატო კომისია, სამდივნო და სარედაქციო კომისია.

საპატიო პრეზიდიუმში ყრილობამ დიდი აღფრთოვანებით აირჩია საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიურო ამხანაგ სტალინის მეთაურობით.

დღის წესრიგის პირველ საკითხზე—საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში—ყრილობამ დაძაბული ყურადღებით მოისმინა ამხანაგ კ. ჩარკვიანის მოხსენება.

დღეს ყრილობა განაგრძობს მუშაობას.

პრესა მოწინავე გამოცდილების ჭრიგუნაა

ბოლშევიკური პრესა, ჩვენი პარტიის მძლავრი იარაღი, კოლექტიური პროპაგანდისტი, აგიტატორი და ორგანიზატორი უდიდეს როლს ასრულებს სოციალისტური მშენებლობის მოწინავე გამოცდილების გავრცელებაში.

ვ. ი. ლენინი 1918 წელს აღნიშნავდა, რომ პრესამ მთელი ხალხის კუთვნილებად უნდა გახადოს დიდძალი უძვირფასესი მასალა, რომელიც წარმოების ახალი ორგანიზაციის გამოცდილების სახით გვაქვს. ლენინმა გენიალურად განჭვრიტა, რომ „მაგალითის ძალა, რასაც არ შეეძლო გამოვლინებულიყო კაპიტალისტურ საზოგადოებაში, უდიდეს მნიშვნელობას მოიპოვებს იმ საზოგადოებაში, რომელმაც გააუქმა მიწისა და ფაბრიკების კერძო საკუთრება, — მოიპოვებს არა მარტო იმიტომ, რომ აქ, შესაძლოა, კარგ მაგალითს მიბაძავენ, არამედ იმიტომაც, რომ წარმოების ორგანიზაციის საუკეთესო მაგალითს მოჰყვება შრომის აუცილებელი შემსუბუქება და მათი სარეთო მოხმარების გადიდება, ვინც ეს საუკეთესო ორგანიზაცია განახორციელა“.

ამხანაგმა სტალინმა არა ერთხელ მოგვიწოდა ფართოდ გაგვეცნობინა ნოვატორთა გამოცდილება, გულმხვიარად მიგვეპყრო ყური მასების ხმისათვის, დიდად დაგვეფასებინა მათი გამოცდილება. „...ჩვენი საქმის ხელმძღვანელობისათვის, — ამბობს ამხანაგი სტალინი, — მარტო ჩვენი გამოცდილება, ხელმძღვანელთა გამოცდილება სრულიადაც არ არის საკმარისი. სწორი ხელმძღვანელობისათვის საჭიროა ხელმძღვანელთა გამოცდილება შეივსოს პარტიული მასის გამოცდილებით, მუშათა კლასის გამოცდილებით, მშრომელთა გამოცდილებით ეგრეთწოდებულ „პატარა ადამიანთა“ გამოცდილებით“.

ლენინი და სტალინი გვასწავლიან დავინახოთ, დავფასოთ, დავიცვათ და გავეფრთხილდეთ ახალი კომუნისტური მომავლის ყლორტებს. ეს ყლორტები დღეს უკვე ცოტა როდია ჩვენს ცხოვრებაში, ისინი მრავლდებიან და კვლავაც გამრავლდებიან დღითი დღე. ბოლშევიკური პრესა, ასრულებს რა ლენინისა და სტალინის მითითებებს, აგროვებს და ავრცელებს ახლებურად მუშაობის ნიმუშებს, მოწინავეგ გამოცდილებას სოციალისტური მშენებლობის ყველა უბანზე.

ჩვენმა პრესამ ხელი შეუწყო სტახანოვური მოძრაობის წარმოშობას, განვითარებასა და ფართოდ გავრცელებას. ათასობით, ათიათასობით სტახანოველს მოუხვეჭა სახელი საბჭოთა პრესამ. პრესა ეხმაურება და ავრცელებს ყოველ ახალ გამოცდილებას, ყოველ ახალ მიღწევას სტახანოვურ მოძრაობაში.

ამჟამად, როცა საბჭოთა ადამიანები ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით უდიდესი ენთუზიაზმით ეჯიბრებიან ერთმანეთს ომისშემდგომი ხუთწლედის ვადამდე შესრულებისათვის, მოწინავე გამოცდილების სწრაფ და ფართო გავრცელებას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება.

შეიძლება საკმაოდ ბევრი მაგალითი მოვიყვანოთ, რომ პრესა უნარიანად იყენებს მრავალნაირ საგაზეთო ფორმასა და მეთოდს მოწინავე გამოცდილების შესაგროვებლად და გასავრცელებლად. ბევრ გაზეთში შემოღებულია მუდმივი განყოფილებანი: „სტახანოვური გამოცდილების ტრიბუნა“, „ახალი მიღწევები სტახანოვურ მოძრაობაში“. ფართოდ ვრცელდება მუშაობის ჩქარი მეთოდების ოსტატების — იმ ნოვატორების მიღწევები, რომლებიც ამსხვრევენ დადგენილ ნორმებს, გამდიდრებულ ავითარებენ ტექნიკას. გაზეთები დიდ ყურადღებას უთმობენ იმას, რომ სტახანოველთა გამოცდილება გადაეცეს ახალგაზრდა მუშებს, რომელნიც დიდი ხანი არ არის რაც საწარმოში მოვიდნენ: შუქდება მცირეკვალიფიციური მუშებისადმი სტახანოველთა შეფობის გამოცდილება, იბეჭდება რჩევა-დარიგება ახალი მუშებისადმი, წარმობის საუკეთესო ადამიანთა კონსულტაციები.

ფართოდ გავრცელდა გაზეთ „ტრუდის“ თაოსნობით წამოყენებული „სტახანოვური სამშაბათები“. ეს არის სტახანოველთა შეხვედრა, რასაც გაზეთების რედაქციები ყოველკვირეულად აწყობენ. აქ ნოვატორები ერთმანეთს უზიარებენ გამოცდილებას, ხშირად თავიანთ მოხსენებასთან ერთად დამზადწრეთ აცნობენ საწარმოო ხერხებს.

საყურადღებოა კუბიშევის გაზეთ „ვოლჟსკაია კომუნას“ რედაქციის მაგალითი. მან თავის ფურცლებზე დაბეჭდა ექსკურსიის მონაწილეების — აგრონომებისა და კოლმეურნეობათა ხელმძღვანელების ტაწერილებთა ნაამობი. ექსკურსია მოეწყო ვორონეჟის ოლქის კამენაია სტეპში მიწათმოქმედების ნათესბალახიანი სისტემის გამოცდილების შესასწავლად. გაზეთმა იკისრა თავისი ოლქის მოწინავე კოლმეურნეობებსა და მეცხოველეობის ფერმებში კოლმეურნეთა მასობრივი ექსკურსიების ორგანიზატორის როლი.

სამწუხაროდ, ჩვენ ჯერ კიდევ მოგვეპოვება გაზეთები, რომელთა რედაქციებსაც არა აქვთ შეგნებული თავიანთი როლი მოწინავე გამოცდილების გავრცელებაში. ეს, მაგალითად, არა აქვს შეგნებული გაზეთ „კრასნი კურგანის“ რედაქციას. იგი გულგრილად ეკიდება სტახანოველთა მიღწევებს. კოლმეურნეობა „ზაგეტი ლენინაში“ მუშაობს მცდელი მეშინდრე სტალინური პრემიის ლაურეატი ამხ. მალცევი, რომელსაც მთელი ჩვენი ქვეყანა იცნობს. მან წარმოადგინა აგროტექნიკური ღონისძიებათა კომპლექსი, რომლებიც უზრუნველყოფენ უხვი მოსავლის მიღებას იმიერურალის პირობებში. მალცევის გამოცდილება მრავალი წლის განმავლობაში შეამოწმეს საკოლმეურნეო წარმოებაში; ამ გამოცდილებამ შესანიშნავი შედეგები მოიტანა. თითქოს, რედაქციას მხარი უნდა დაეჭიროს მცდელისათვის და შეუპოვრად ებრძოლნა, რათა კოლმეურნეობებში ფართოდ დანერგილიყო სოფლის მეურნეობის გაძღოლის მოწინავე მეთოდები. მაგრამ პირიქით მოხდა. „კრასნი კურგანის“ რედაქციამ გაიღაშქრა ამხ. მალცევის წინადადებათა წინააღმდეგ, რითაც ზიანი მიაყენა საკოლმეურნეო წარმოებას. ცხოვრებას მოწყვეტილი გაზეთი, რომელიც მოწინავეებს ვერ ეწყობა წინაალუდგა საკოლმეურნეო სოფლის მოწინავე ადამიანთა ინიციატივას.

ზოგიერთი გაზეთი გატაცებულია ცალკეულ სტახანოველთა რეკორდების ცალმხრივი გაშუქებით, ამასთან ავიწყდება, რომ რეკორდი თვითმიზანი როდია. როცა გაზეთი ათავსებს ცნობას ამა თუ იმ რეკორდზე, უნდა გააშუქოს, თუ როგორ არის მიღწეული ეს რეკორდი, შრომის ნაყოფიერების გადიდების რა ახალ პერსპექტივებს იძლევა, რა მოთხოვნებს უყენებს წარმოების ხელმძღვანელობას, კოლექტიური სტახანოვური შრომის ორგანიზაციას. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაეთმოს სტახანოვური ბრიგადების, სტახანოვური უბნების, საამქროებისა და საწარმოების გამოცდილების გაშუქებას.

გაზეთის მოვალეობაა განაზოგადოს ეკონომიურ სტატიებში, მიმოხილვებში დადებითი გამოცდილება მეურნეობის ცალკეული დარგების მიხედვით. მიზანშეწონილია შემოღებულ იქნას მოწინავე და ნამორჩენილ საწარმოთა მუშაობის შედარება და ამით აღიზარდოს პარტიული და საშეურნეო კადრები.

მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის საწარმოო მიღწევათა გაშუქება, სოციალისტური შრომის გმირების—მეწოთმოქმედებისა და მეცხოველეობის ოსტატთა, სტალინური პრემიების ლაურეატთა გამოცდილების პროპაგანდა უნდა ხდებოდეს საქმის ცოდნით, კვალიფიციურად. ამისათვის გაზეთები უნდა დაეყრდნონ წარმოების, მეცნიერებისა და ტექნიკის მოწინავე ადამიანებს, უზრუნველყონ ბოწინავეთა სისტემატიური თანამშრომლობა პრესაში. სტახანოველი, გამომგონებელი, ნოვატორ-მეცნიერი ბოლშევიკური პრესის პირველი მეგობრები და პირველი თანამშრომლები არიან.

პრესა ყოველთვის წინ უნდა იდგეს. მისი მოვალეობაა კარგად იცოდეს ყოველივე ახალი, პროგრესული, რაც საწარმოებში, კოლმეურნეობებში წარმოიშობა. ზოგიერთი გაზეთი მოწინავეთა მიღწევების საქმიანი, ყოველდღიური გაშუქების ნაცვლად აქვეყნებს სპარადო ფურცლებს, მცირენაირსიან წარკვევებს. ხშირად გაზეთები სჯერდებიან წარმოებაში მიღწეული ამა თუ იმ წარმატების მშრალ რეგისტრაციას, მაშინ როცა მთავარი, ძირითადია ამ წარმატებათა „საიდუმლოების“ ჩვენება. პრესა მტკიცედ უნდა ებრძოდეს რუტინას და დახავსებულობას, ყოველივე იმას, რაც აფერხებს სტახანოვური მოძრაობის განვითარებას, ახალი ტექნიკის დანერგვას, მეცნიერების მიღწევათა გამოყენებას.

დიდებული, საყოველთაო სახალხო პატივისცემის შარავანდმოსილი არიან ჩვენნი შრომის გმირები, წარმოების მოწინავეები. ჩვენი გაზეთების სპატიო ამცანაა, მგზნებარედ, გატაცებით, მკაფიოდ წერონ ჩვენი საუკეთესო ადამიანების, მათი შრომითი გმირობის შესახებ, დაგვანახონ ახალი, საბჭოთა ადამიანის, ახალი ცხოვრების შემოქმედის ბოლშევიკური ხასიათის ნიშნები.

პრესა მოწინავე გამოცდილების ტრიბუნაა. დაე ამ ტრიბუნიდან მძლავრად ისმოდეს მოწინავეთა ხმა, დაე მან მოუწოდოს მასებს ახალ-ახალი გმირობისაკენ ჩვენი სამშობლოს სადიდებლად!

„პრავდის“ 24/I მოწინავე

გაიხსნა საქართველოს კ. პ. (ბ) XIV ყრილობა

25 იანვარს რუსთაველის სახელობის თეატრის შენობაში გაიხსნა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XIV ყრილობა.

ყრილობის გახსნამდე ჯერ კიდევ დიდი ხნით ადრე თეატრში თავს იყრიან დელეგატები და მრავალი სტუმარი.

უზრმაზარი დარბაზის იარუსებს შემოვლებული აქვს ალისფერი ტილოები. მათზე აღბეჭდილია ბოლშევიკურ მოწოდებათა სიტყვები, საბჭოთა სამშობლოსადმი, პარტიისა და საბჭოთა ხალხის დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინისადმი უსაზღვრო ერთგულების სიტყვები.

სცენის სიღრმეში აღმართულია ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ფუძემდებლებისა და ბელადების **ვ. ი. ლენინისა** და **ი. ბ. სტალინის** დიდი პორტრეტები. მათ გვერდითაა დიდი სტალინის უახლოესი თანამებრძოლების—ამხანაგების **ვ. მ. მოლოტოვისა** და **ლ. პ. ბერიას** პორტრეტები.

სცენის თავზეა მთელი ხალხის გულიდან აღმომდარი მგზნებარე სიტყვები—„დიდება დიდ სტალინს!“

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დავალებით ყრილობას მოკლე შესავალი სიტყვით ხსნის ამხ. მ. ი. ბარამია.

ამხ. ბარამია ლაპარაკობს იმაზე, რომ ყრილობა შეიკრიბა იმ მომენტში, როცა მთელი საბჭოთა ხალხი, რომელიც უდიდესმა პატრიოტულმა აღფრთოვანებამ მოიცვა, ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით წარმატებით აწარმოებს ბრძოლას ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლედის ვადამდე შესრულებისათვის.

საქართველოს ბოლშევიკები თავიანთ ყრილობაზე მოვიდნენ მონოლითური რიგებით, მჭიდროდ დარაზმულნი საკავშირო კ. პ. (ბ) ლენინურ-სტალინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, პარტიის დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინის გარშემო, რომელსაც საბჭოთა ხალხი გამარჯვებიდან გამარჯვებამდე მიჰყავს ლენინის გზით.

— მეოთხედი საუკუნე გავიდა იმ დღიდან,—ამბობს ამხ. ბარამია, — რაც ჩვენგან წავიდა ვ. ი. ლენინი, მაგრამ ლენინის საქმე უკვდავია, გაიმარჯვა ლენინიზმის ყოვლისმძლე ძალამ.

ამხ. ბარამიას წინადადება შეაქვს ფეხზე ადგომით პატივი სცენ ვ. ი. ლენინის ხსოვნას. ყველანი ფეხზე დგებიან, დარბაზში ღრმა მწუხარების სიჩუმეა.

ამხ. ბარამიას წინადადებით, ყრილობამ ფეხზე ადგომით პატივი სცა ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწეების მ. ი. კალინინის, ა. ა. ჟდანოვის, ა. ს. შჩერბაკოვის ხსოვნას.

დელეგატები შეუდგნენ ყრილობის ხელმძღვანელი ორგანოების—საქმიანი პრეზიდიუმის, სამანდატო კომისიის, სამდივნოს და სარედაქციო კომისიის არჩევას.

ყრილობამ საქმიანი პრეზიდიუმის შემადგენლობაში აირჩია ამხანაგები: **კ. ნ. ჩარკვიანი, ზ. ნ. ჩხუბიანიშვილი, ვ. ბ. გოგუა, მ. ი. ბარამია, ა. ე. თოფურიძე, რ. ს. შადური, ვ. გ. ცხოვრებაშვილი, მ. მ. ლელაშვილი, ა. ი. ანტონოვი, გ. ნ. ზამბახიძე, ზ. ნ. კეცხოველი, ვ. მ. ბაქრაძე, ს. მ. ოშხანოვი, კ. ს. ციმაკურიძე, ი. დ. კოჭლამაზაშვილი, ა. ი. მგელაძე, კ. გ. ბეჭვაია, ა. გ. იმნაძე, გ. ე. ნარსია, ი. პ. ყუჯიაშვილი, გ. ნ. კოკაია, ი. ს. ზოდელავა, დ. ე. კოლესნიკოვი, გ. გ. თვალჭრელიძე, გ. დ. ჩაჩიბაია, ვ. ვ. მირიანაშვილი, ვ. ვ. სიხარულიძე, შ. დ. ნუცუბიძე, ბ. ი. ყურაშვილი, ს. ვ. საყვარელიძე, ნ. მ. რუხაძე, გ. თ. კარანაძე, გ. ს. კიკნაძე, თ. ნ. ქვლივიძე, ს. ა. მარიდაშვილი, დ. ს. ტაკიძე, კ. მ. ილურიძე.**

სამანდატო კომისია არჩეულ იქნა შემდეგი ამხანაგების შემადგენლობით: **კ. გ. ჭიკინაძე, ს. მ. ჭელიძე, მ. დ. ჩუბინიძე, ა. ა. გიგოშვილი, რ. ა. კვირკველია, გ. ზ. ქარჩავა, გ. ი. მიხანაშვილი, მ. კ. დელბა, ა. ვ. უტინი, მ. კ. ბალავაძე, შ. ვ. ქოჩლაძე, ნ. ჯ. გაბუნია, ა. ფ. კისელიოვი, ი. დ. კულუხოვი, ნ. ა. გოგოლაშვილი, მ. ვ. ალავერდაშვილი, დ. ვ. გელაშვილი.**

სამდივნოს შემადგენლობაში არჩეულ იქნენ ამხანაგები: **ე. ი. ჩერქეზია, ბ. ვ. ხოშტარია, ვ. პ. გუგუნავა, ნ. ი. გიგაური-ჩარკვიანი, გ. ი. კიკნაძე, გ. გ. ფოფხაძე, ი. მ. ბურჯალიანი, შ. დ. გეთია, ნ. ი. ნიეარაძე, ი. ი. ძებისაშვილი, ნ. ა. ყვანია, გ. ს. სეხნიაშვილი, ი. კ. კოლიევი.**

სარედაქციო კომისიაში არჩეულ იქნენ ამხანაგები: **ბ. გ. ნანიტაშვილი, ნ. ვ. პავჩინსკი, ვ. დ. კუპრავა, ვ. ი. ეგნატაშვილი, ვ. დ. კუპრაძე, გ. ნ. ჯიბლაძე, გ. დ. ჯავახიშვილი, შ. ი. ჭანუყვაძე, ე. დ. ჯვებენავა, ა. პ. ჯიშიაშვილი, გ. დ. ყორეიკაშვილი, ვ. ვ. ბარბაქაძე, ა. ი. ბინდარეული.**

შემოდის წინადადება ყრილობის საპატიო პრეზიდიუმის არჩევის შესახებ. — დიდი სტალინი!

ყველანი ფეხზე დგებიან, საყვარელი ბელადის მშობლიური სტალინისადმი უსაზღვრო ერთგულების საერთო გრძნობებით აღფრთოვანებულნი.

დარბაზში დიდხანს არ ცხრება მქუხარე ოვაცია.

მქუხარე ტაშით საპატიო პრეზიდიუმის შემადგენლობაში აირჩევენ ამხანაგ **ი. ბ. სტალინს**, ამხანაგებს: **ვ. მ. მოლოტოვს, ლ. პ. ბერიას, გ. მ. მალენკოვს, კ. ე. ვოროშილოვს, ა. ა. ანდრეევს, ა. ი. მიკოიანს, ლ. მ. კაგანოვიჩს, ნ. ს. ხრუშჩოვს, ნ. ა. ვოზნესენსკეს, ნ. მ. შვერნიკს, ნ. ა. ბულგანინს, ა. ნ. კოსიგინს.**

ერთხმად მტკიცდება ყრილობის შემდეგი დღის წესრიგი:

1. საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში.
2. სარევიზიო კომისიის ანგარიში.
3. საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

საანგარიშო მოხსენებისათვის სიტყვა ეძლევა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანს ამხ. **კ. ნ. ჩარკვიანს**, რომელსაც ყრილობის დელეგატები გულთბილად ხვდებიან.

ამხ. **კ. ნ. ჩარკვიანის** შინაარსიანი მოხსენება დელეგატებმა დაძაბული ყურადღებით მოისმინეს.

ამხ. კ. ნ. ჩარკვიანის ბოლო სიტყვებს, როდესაც მან გამარჯვება უსურვა ბოლშევიკების პარტიას, საბჭოთა ხალხის ბრძენ ბელადსა და მასწავლებელს იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს, დელეგატები მქუხარე, ხანგრძლივი ოვაციით ხვდებიან.

მოხსენების დამთავრების შემდეგ თავმჯდომარე აცხადებს შესვენებას 26 იანვრის დილის სხდომამდე.

გამარჯვებულებთან

(ყრილობის დარბაზიდან)

სამშაბათი, 25 იანვარი, 1949 წელი... ამ დღის ხსოვნა წარუშლელი დარჩება იმათ მეხსიერებაში, ვისაც წილად ხვდა ბედნიერება დასწრებოდა საქართველოს ბოლშევიკების XIV ყრილობის გახსნას.

რუსთაველის თეატრთან არაჩვეულებრივი გაცხოველებაა. ჯერ არ დადამბულა, 7 საათამდე კიდევ დროა, მაგრამ ყრილობის დელეგატები და სტუმრები ადრე მოვიდნენ დარბაზში შესასვლელად.

თეატრში ერთმანეთს ხვდებიან რესპუბლიკის სახელოვანი ადამიანები, საუბრობენ, ურთიერთის ამბავს კითხულობენ.

მალე დარბაზი დელეგატებით და სტუმრებით აივსო.

ფარდა ასწიეს. სცენაზე პრეზიდიუმის მაგიდასთან არიან საქართველოს ბოლშევიკების ხელმძღვანელი კ. ჩარკვიანი, ამხანაგები ზ. ჩხუბიანიშვილი, მ. ბარამია, ა. თოფურიძე, ვ. გოგუა, ზ. კეცხოველი, მ. ლელაშვილი, რ. შადური, გ. ზამბახიძე, ვ. ბაქრაძე, ს. ოშხანოვი.

ყრილობას ხსნის ამხ. მ. ბარამია. გაისმის მქუხარე ტაში. ამ დიად საზეიმო წუთში ყველა ამ მყოფთა გრძნობები და გულისყური მიპყრობილია იმისაკენ, ვისი მშობლიური და საყვარელი სახელიც ქართველი ხალხის ამ საუკეთესო შვილებით გაჭედილ დარბაზს გადმოჰყურებს სცენაზე აღმართული დიდი პორტრეტიდან, — დიდი სტალინისაკენ.

დელეგატებმა ერთსულოვნად აირჩიეს ყრილობის ხელმძღვანელი ორგანოები — საქმიანი პრეზიდიუმი, სამანდატო კომისია, სამდივნო, სარედაქციო კომისია.

ყრილობამ ფეხზე ადგომით პატივი სცა ბოლშევიკური პარტიის გენიალური ფუძემდებლის ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის, აგრეთვე ჩვენი პარტიის გამოჩენილი მოღვაწეების მ. კალინინის, ა. ჟდანოვის და ა. შჩერბაკოვის ხსოვნას.

შემოვიდა წინადადება ყრილობის საპატიო პრეზიდიუმის არჩევის შესახებ. სიტყვა წინადადებისათვის აიღო ამხ. ა. მგელაძემ.

— ხალხთა ბელადი დიდი სტალინი!

დარბაზში იგრიალა ტაშმა, ყველა დამსწრე ფეხზე წამოდგა და ხახგრძლივი ოვაციით გამოხატავდა საქართველოს მთელი მშრომელი მოსახლეობის უსაზღვრო სიყვარულსა და ერთგულებას ხალხთა მამისა და მასწავლებლის დიდი სტალინისადმი.

მქუხარე ტაშით ყრილობამ დიდ სტალინთან ერთად საპატიო პრეზიდიუმში აირჩია ამხანაგები: მოლოტოვი, ბერია, მალენკოვი, ვოროშილოვი, ანდრეევი, მიკოიანი, კაგანოვიჩი, ხრუშჩოვი, ვოზნესენსკი, შვერნიკი, ბულგანინი, კოსიგინი.

ყრილობამ დაამტკიცა დღის წესრიგი. საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტის საანგარიშო მოხსენებისათვის სიტყვა ეძლევა ამხანაგ კანდიდ ჩარკვიანს.

დელეგატები მქუხარე ტაშით შეხვდნენ ტრიბუნაზე საქართველოს ბოლშევიკების ხელმძღვანელის გამოჩენას.

ამხანაგი ჩარკვიანი ლაპარაკობს ჩვენს მიღწევებზე, ჩვენი სამშობლოს შეუნელებელ წინსვლაზე, დიად გამარჯვებებზე, რომლებიც საბჭოთა ხალხმა მოიპოვა ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი სტალინის წინამძღოლობით.

მომახსენებელი ეხება ჩვენი ცხოვრების ყოველ მხარეს, ყოველ უბანსა და კუნჭულს, გვისურათებს საქართველოს ბოლშევიკების მიერ განვლილი მუშაობის შედეგებს და სახავს ამოცანებს ახალ წარმატებათა მოსაპოვებლად.

დამთავრდა მოხსენება.

დარბაზი კვლავ მქუხარე ტაშმა მოიცვა.

ამ ტაშს უკრავდა მთელი ქართველი ხალხი და თავიანი ავანგარდის—ბოლშევიკების პირით მიესალმებოდა ჩვენი დიადი სამშობლოს—საბჭოთა კავშირის მესაჭეს, ყრილობა მიესალმებოდა დიდ სტალინს.

დ. ლომთათაძე

ვ. ი. ლენინის სახლ-მუზეუმში

ქაზანი, 20 იანვარი. (საკდესი). ოფილ პერეკოპა გორაზე, ამკაბად ლენინის ქუჩაზე, ერთი სახლის ეზოში დგას პატარა ხის ფლიგელი. აქ 1888-89 წლებში, გადასახლებიდან ვ. ი. ლენინის დაბრუნების შემდეგ, ულიანოვების ოჯახი ცხოვრობდა. ახლა სახლი გადაქცეულია ლენინის მუზეუმად. 400 ათასზე მეტმა მშრომელმა დაათვალიერა ეს სახლი, რომელიც დაკავშირებულია დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ცხოვრებასა და მოღვაწეობასთან.

ექსკურსანტები განსაკუთრებული მოელვარებით შედიან პატარა ოთახში, რომელშიც ვლადიმერ ილიას-ძე ცხოვრობდა. მთელ მის მოწყობილობას შეადგენს უბრალო ტახტი, წიგნებიანი თარობი, სკამი, მაგიდა და ზედ ლამპა, საწერელი. მაგიდაზე გადაშლილია „კაპიტალის“ ტომი. პატარა საწოლზეა ჯადრაკის დაფა.

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტროს და სსრ კავშირის საგემოვნო მრეწველობის სამინისტროს სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტროდ გაერთიანების შესახებ

კვების მრეწველობის საწარმოთა ხელმძღვანელობის გაუმჯობესებისა და კვების პროდუქტების წარმოების შემდგომი გადიდების, კვალიფიციური კადრების უკეთ გამოყენებისა და სამმართველო აპარატის გაიაფების მიზნით:

1. სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტრო და სსრ კავშირის საგემოვნო მრეწველობის სამინისტრო გაერთიანდეს სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტროდ.

2. გადაეცეს სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტროს სსრ კავშირის კვების მრეწველობის სამინისტროს და სსრ კავშირის საგემოვნო მრეწველობის სამინისტროს საწარმოები, საბჭოთა მეურნეობანი, მშენებლობანი და ორგანიზაციები.

3. საჭიროდ იქნას მიჩნეული მოკავშირე რესპუბლიკათა კვების მრეწველობის სამინისტროებისა და საგემოვნო მრეწველობის სამინისტროების ორგანიზაცია მოკავშირე რესპუბლიკათა კვების მრეწველობის სამინისტროებად.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ნ. შვერნიკი
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ა. გოტრკინი

მოსკოვი, კრემლი. 1949 წლის 20 იანვარი.

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

სსრ კავშირის კვების მრეწველობის მინისტრად ამხ. ვ. პ. ზოტოვის დანიშვნის შესახებ

დაინიშნოს ამხ. ვასილ პეტრეს-ძე ზოტოვი სსრ კავშირის კვების მრეწველობის მინისტრად.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ნ. შვერნიკი
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი ა. გოტრკინი

მოსკოვი, კრემლი. 1949 წლის 20 იანვარი.

მეცნიერებისა და გამომგონებლობის დარგის სამეცნიერო პრემიების კომიტეტის პლენუმი

20 იანვარს აკადემიკოს ა. ნ. ნესმეიანოვის თავმჯდომარეობით შედგა მეცნიერებისა და გამომგონებლობის დარგის სტალინური პრემიების კომიტეტის პლენუმი.

სხდომის დაწყების წინ გამოჩენილმა მეცნიერებმა—პლენუმის მონაწილეებმა ფეხზე ადგომით პატივი სცეს ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწის ალექსანდრეს-ძე ჟდანოვის ხსოვნას.

პლენუმზე შეაჯამეს სტალინური პრემიების მოსაპოვებლად ნაშრომთა მიღების შედეგები, დაამტკიცეს სექციების შემადგენლობა და დასახეს კომიტეტის მუშაობის პროგრამა.

კომიტეტის სწავლულმა მდივანმა ვ. ი. კუზნეცოვმა თავის მოხსენებაში განაცხადა, რომ მიღების დაწესებულ ვადაში — 1948 წლის 27 ნოემბრიდან 1949 წლის 15 იანვრამდე—სტალინური პრემიების მოსაპოვებლად შემოვიდა 768 ნაშრომი, მათ შორის 174 სამეცნიერო ნაშრომი და 594 გამომგონებლობის დარგისა. ეს ნაშრომები, რომელნიც შესრულებულია 1948 წელს, კომიტეტში წარმოადგინეს ჩვენი ქვეყნის უმაღლესმა სასწავლებლებმა, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიამ და მოკავშირე რესპუბლიკების მეცნიერებათა აკადემიებმა, სამეცნიერო-საკავლევმა ინსტიტუტებმა, სამინისტროებმა და უწყებებმა. ყურადღებას იპყრობს მანქანათმშენებლობის დარგში აღმოჩენათა განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი რაოდენობა.

კომიტეტის 16 სექცია იწყებს წარმოდგენილ ნაშრომთა განხილვას. სექციებს მეთაურობენ ცოდნის სხვადასხვა დარგის უაღრესად გამოჩენილი წარმომადგენლები. მათ შორის არიან: აკადემიკოსები ს. ი. ვავილოვი, ა. თ. იოფე, ნ. ი. მუსხელიშვილი, ტ. დ. ლიხენკო, ბ. ა. ვედენსკი, ე. ა. ჩუდაკოვი, ი. პ. ბარდინი, ა. ნ. ზავარიცკი, მ. ბ. მიტინი, ი. ნ. მეშჩანინოვი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი კორესპონდენტი ბ. ნ. პოსპელოვი და სხვები.

სექციებს მუშაობა 1949 წლის 1 მარტისათვის უნდა დამთავრდეს. (საკდესი).

პარტიის ისტორიის შემსწავლელთა დასახმარებლად

გამარჯვებულთა ყრილობა

15 წლის წინათ, 1934 წლის 26 იანვარს გაიხსნა ლენინ-სტალინის სახელოვანი პარტიის XVII ყრილობა. ჩვენი პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ცხოვრებაში ამ ყრილობის მნიშვნელობა მეტად დიდია. სოციალიზმის ძლევამოსილი მშენებლობის გზაზე საბჭოთა ქვეყნის მიერ მოპოვებული გიგანტური გამარჯვებანი პარტიის გენიალური ხაზის სისწორისა და მისი განხორციელების, გენიალური სტალინური ხელმძღვანელობის შედეგი იყო. სწორედ ამიტომ პარტიის XVII ყრილობა ისტორიაში შევიდა, როგორც გამარჯვებულთა ყრილობა.

* * *

პარტიის XVII ყრილობა მომდინარეობდა რთულ საერთაშორისო ვითარებაში. კაპიტალისტური სამყარო მოცულები იყო ეკონომიური კრიზისით, რომელიც დაიწყო და გაიშალა მთელი კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის ვითარებაში.

კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის ბაზაზე ჩამოყალიბა მძიმე ეკონომიურმა კრიზისმა მეტად გაამწვავა პოლიტიკური მდგომარეობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში. ბურჟუაზიის მმართველი წრეები შექმნილი მდგომარეობიდან გამოსავალს ეძებდნენ, ერთის მხრივ, ახალი იმპერიალისტური ომის მომზადებასა და გაჩაღებაში და, მეორე მხრივ, პარლამენტარიზმის უარყოფასა და ფაშიზმის გაბატონებაში. ორივე ამ მიმართულებით რეაქციულმა ბურჟუაზიამ პრაქტიკული ნაბიჯები გადადგა. სწორედ ამ ეტაპზე შეიქმნა ომის ორი კერა — შორეულ აღმოსავლეთში — იაპონიაში და ევროპის ცენტრში—გერმანიაში.

პარტიის XVII ყრილობაზე ამხანაგმა სტალინმა ამხილა იმპერიალისტური ომის გაჩაღების ის გეგმები, რომლებსაც მაშინ ინტენსიურად ამუშავებდნენ ბურჟუაზიის პოლიტიკურ წრეებში, და წინასწარ განჭვრიტა, თუ იმპერიალისტური ბურჟუაზიისათვის რა სამარცხვინოდ ჩაიშლებოდა საერთოდ ომის გაჩაღების გეგმები და კერძოდ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის მოწყობის გეგმა. გაიხსენა რა ისტორიის გაკვეთილები 1918-1920 წლებში თოთხმეტი სახელმწიფოს შემოსევისა საბჭოთა ქვეყნის წინააღმდეგ, ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა: „არა გვგონია სავეჯეო იყოს, რომ მეორე ომს სსრ კავშირის წინააღმდეგ მოჰყვება თავდამსხმელთა სრული დამარცხება, რევოლუცია ევროპისა და აზიის მთელ რიგ ქვეყნებში და ამ ქვეყნების ბურჟუაზიულ-მემამულეურ მთავრობათა განადგურება“. (ი. სტალინი, „ლენინიზმის საკითხები“, გვ. 540. მე-11 გამოც.). „და ჩვენ ნუღარ გვისაყვედურებენ ბატონი ბურჟუები, თუ მათ ასეთი ომის მეორე დღეს სათვალავში დაიკლდებათ ზოგიერთი, მათთვის ახლოელი მთავრობა, რომლებიც ამჟამად მშვიდობიანად მეფობენ „წყალობისათა“ (იქვე).

მეორე მსოფლიო ომის ისტორიული გაკვეთილებით მთლიანად დადასტურებულია ამხანაგ სტალინის პროგნოზის სისწორე. ეს ომი გერმანიისა და სხვა ქვეყნების რეაქციულმა ბურჟუაზიამ მოიმზადა და გაიჩაღა მშვიდობისმოყვარე საბჭოთა ქვეყნისა და სხვა ხალხების წინააღმდეგ, ახალი ბაზრების დაპყრობისათვის და მთელ მსოფლიოში დემოკრატიის ძალების განადგურებისათვის. მაგრამ ომის შედეგად კაპიტალიზმის საფუძვლები სავსებით შეირყა. მთელი რიგი პირველხარისხოვანი კაპიტალისტური სახელმწიფოები მწყობრიდან გამოვიდნენ ან უკანა რიგში მოექცნენ, ხოლო მრავალი ქვეყანა სავსებით გამოაკლდა კაპიტალიზმის სისტემას და ახალი, სახალხო დემოკრატიის შექმნის შედეგად სოციალიზმის მშენებლობის გზას დაადგა. საბჭოთა სახელმწიფოკი, რომლის წინააღმდეგ იყო მიმართული ომის მთავარი მიზანი, ომიდან გამარჯვებული და გაძლიერებული გამოვიდა და მთელი მსოფლიოს დემოკრატიისა და პროგრესული ძალების დასაყრდენი გახდა.

ამჟამად, ამზადებენ რა მესამე მსოფლიო ომს, ამერიკის, ინგლისისა და სხვა კაპიტალისტური ქვეყნების რეაქციული, აგრესიული წრეები ივიწყებენ ამხანაგ სტალინის გაფრთხილებას იმის შესახებ, რომ „ვისაც სურს მშვიდობიანობა და ვინც ეძებს საქმიან ურთიერთობას ჩვენთან, ჩვენ მას ყოველთვის მზარს დაუუჭერთ. ხოლო ისინი, ვინც შეეცდება თავს დაესხას ჩვენს ქვეყანას, — გამანადგურებელ პასუხს მიიღებენ, რათა შემდეგში მათ დაეკარგოთ ხალისი შემოსჩარნონ თავისი ღორული ფინი ჩვენს საბჭოთა ბოსტანში“ (იქვე, გვ. 547).

* * *

პარტიის XVII ყრილობაზე ამხანაგმა სტალინმა წარმოადგინა გრანდიოზული სურათი იმ ძირფესვიანი გარდაქმნისა, რომელიც საბჭოთა კავშირში განიცადა თავისი ისტორიული განვითარების მოკლე პერიოდში, პარტიის XVI და XVII ყრილობებს შორის. სოციალიზმის სწრაფი ტემპით განვითარებამ მკაფიო გამოხატულება ჰპოვა იმით, რომ „ბრაერული ქვეყნიდან იგი გადაიქცა ინდუსტრიულ ქვეყნად. წვრილი ერთპიროვნული სოფლის მეურნეობის ქვეყნიდან იგი გადაიქცა კოლექტიური მსხვილი მექანიზებული სოფლის მეურნეობის ქვეყნად. ბნელი, წერა-კითხვის უცოდინარი და უკულტურო ქვეყნიდან იგი გახდა — უფრო სწორად, ხდება—წერა-კითხვის მცოდნე და კულტურულ ქვეყნად, რომელიც მოფენილია სსრ კავშირის ეროვნებათა ენებზე მოქმედი უმაღლესი, საშუალო და დაბალი სკოლების უდიდესი ქსელით“ (იქვე, გვ. 547).

საბჭოთა ქვეყანაში სამეურნეო მშენებლობის გეგანტური გეგმა, რომელიც ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელობით განხორციელდა, პარტიის XVII ყრილობისათვის ხასიათდებოდა შემდეგი მაჩვენებლებით: შექმნილი იყო წარმოების ახალი დარგები: დაზგათმშენებლობა, საავტომობილო მრეწველობა, სატრაქტორო მრეწველობა, ქიმიური მრეწველობა, მოტორმშენებლობა, თვითმფრინავმშენებლობა, კომბაინების მშენებლობა, მძლავრ ტურბინებისა და გენერატორების, ხარისხოვანი ფოლადის, ფერიმენალობების, სინთეზური კაუჩუკის, ალუმინის, ხელოვნური ბოჭკოს წარმოება და სხვ. საფუძველი ჩაეყარა ურალ-კუზნეცკის კომბინატს და ნავთის ახალ მძლავრ ბაზას.

ნაციონალური რესპუბლიკები და განაპირა მხარეები მოიფინენ მრეწველობის ახალი კერებით. აღმოცენდნენ ახალი დიდი ქალაქები და გარდაიქმნენ ძველი ქალაქები.

სოფლად შეიქმნა 200 ათასზე მეტი კოლმეურნეობა და 5 ათასი საბჭოთა მეურნეობა.

ჩვენი ქვეყნის სახალხო შემოსავალი 29 მილიარდი მანეთიდან (1929 წელს) გაიზარდა 50 მილიარდ მანეთამდე (1933 წელს).

სახალხო მეურნეობის ეს გიგანტური აღმავლობა სოციალიზმის მშენებლობის ბაზაზე განვითარდა, ხოლო კაპიტალიზმი მოსპობილი იქნა. ამას ის ფაქტი მოწმობს, რომ სოციალისტური მრეწველობის ხვედრითი წონა ჩვენი ქვეყნის მთელ მრეწველობაში უდრიდა 99 პროცენტს, ხოლო სოციალისტურ სოფლის მეურნეობას ეკავა მარცვლეული კულტურების სათესი ფართობის 84,5 პროცენტი, კოლექტივიზებული კი იყო გლეხურ მეურნეობათა 65 პროცენტი.

გაშლილი სოციალისტური შეტევა მთელ ფრონტზე, რომელსაც პარტია ახორციელებდა XVII ყრილობის წინა წლებში, იმით დაგვირგვინდა, რომ ჯერ კიდევ პირველი ხუთწლედის ბოლოსათვის ისტორიული ლოზუნგი „ეინ-ვიერ“ სოციალიზმის სასარგებლოდ გადაწყდა.

განსაკუთრებით დიდმნიშვნელოვანი იყო სოფლად მომხდარი ღრმა ცვლილებანი მრავალრიცხოვანი წვრილი გლეხური მეურნეობის ბსხვილ კოლქტიურ მეურნეობაზე გადაყვანის ხაზით. ამხანაგ სტალინის დახასიათებით, „ეს იყო უღრმესი რევოლუციური გადატრიალება, ნახტომი საზოგადოების ძველი თვისობრივი მდგომარეობიდან ახალი თვისობრივი მდგომარეობისაკენ, რომელიც თავისი შედეგებით 1917 წლის ოქტომბერში მომხდარი რევოლუციური გადატრიალების თანაბარი მნიშვნელობისა იყო... მან, ამ რევოლუციამ, ერთი დარტყმით გადასჭრა სოციალისტური მშენებლობის სამი ძირითადი საკითხი:

ა) მან მოახდინა ჩვენი ქვეყნის ყველაზე მრავალრიცხოვანი ექსპლოატატორული კლასის, კულაკების კლასის — კაპიტალიზმის რესტავრაციის დასაყრდენის ლიკვიდაცია;

ბ) მან კაპიტალიზმის წარმომშობი ერთპიროვნული მეურნეობის გზიდან საზოგადოებრივი, საკოლმეურნეო, სოციალისტური მეურნეობის გზაზე გადაიყვანა ჩვენი ქვეყნის ყველაზე მრავალრიცხოვანი მშრომელი კლასი, გლეხთა კლასი;

გ) მან საბჭოთა ხელისუფლებას მისცა სოციალისტური ბაზა სახალხო მეურნეობის ყველაზე ფართო და საარსებო, მაგრამ ამავე დროს ყველაზე ჩამორჩენილ დარგში — სოფლის მეურნეობაში“ (საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორია. მოკლე კურსი, გვ. 371).

მთელი სახალხო მეურნეობის სოციალისტურად გარდაქმნა და სწრაფი ტემპით განვითარება, მრეწველობის პროდუქციის ხვედრითი წონის ზრდა და სახალხო მეურნეობაში გაბატონებული მდგომარეობის დაკავება, კაპიტალისტური ეკონომიკისა და კლასების ლიკვიდაცია ძირითადად, მასების მატერიალური და კულტურული ცხოვრების დონის მძლავრი აღმავლობა, საბჭოთა სახელმწიფოს შემდგომი განტკიცება, პარტიის რიგებში „მეშარეხნენ“ და მემარჯვენე გადახრების ძალაუფლა და ყველა ამის გამო სოციალისტური საზოგადოების მტკიცე, ურყევი საფუძვლების აშენება — ასეთია ფიადი ისტორიული გამარჯვებანი, რომლებიც ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელობით მოპოვებული იყო საბჭოთა ხალხის მიერ პარტიის XVII ყრილობის — გამარჯვებულთა ყრილობისათვის.

* * *

შეაჯამა რა ჩატარებული მუშაობა, პარტიის XVII ყრილობამ დასახა ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებლობის შემდგომი განვითარების კიდევ უფრო გრანდიოზული ამოცანები. ამხანაგ სტალინის საანგარიშო მოხსენება და ამხანაგების მოლოტოვის და კუიბიშევის მოხსენებები საბჭოთა კავშირის სახალხო მეურნეობის განვითარების მეორე ხუთწლიანი გეგმის შესახებ ფართოდ ასახავენ ამ დიდ აბრაზებსა და პერსპექტივებს.

პირველი სტალინური ხუთწლედი საბჭოთა ხალხმა ოთხ წელიწადსა და სამ თვეში შეასრულა. ეს იყო სოციალიზმის მშენებელი ქვეყნის მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის გამარჯვება. ამ გამარჯვებამ შესაძლებელი გახადა უფრო ფართო მასშტაბის სამეურნეო მშენებლობის გეგმის შედგენა. ასეთი გეგმა შედგენილ იქნა, და პარტიის XVII ყრილობამ იგი განიხილა და დაამტკიცა. მოქმედებაში შევიდა ახალი, მეორე სტალინური ხუთწლიანი გეგმა (1933-1937 წლები).

მეორე სტალინური ხუთწლიანი გეგმა მიზნად ისახავდა სოციალიზმის აშენების დიადი ისტორიული ამოცანის ძირითადად განხორციელებას.

ამ დიადი ამოცანის შესაბამისად გეგმა თვალისწინებდა 1937 წლისათვის სამრეწველო პროდუქციის ზრდას ომამდელ დონესთან შედარებით 8-ჯერ. კაპიტალურ სამუშაოთა მოცულობა დასახული იყო 133 მილიარდი მანეთის ოდენობით, ნაცვლად 64 მილიარდი მანეთისა პირველ ხუთწლედში. უნდა მომხდარიყო სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის ხელახალი ტექნიკური შეიარაღება იმ ვარაუდით, რომ ხუთწლედის ბოლოს ახალ საწარმოებს მოეცათ მთელი სამრეწველო პროდუქციის 80 პროცენტი, ხოლო იმ საწარმოო იარაღებს, რომლებიც მხოლოდ მეორე ხუთწლედში იქნებოდა შეტანილი სახალხო მეურნეობაში, ხუთწლედის ბოლოს უნდა შეედგინა სახალხო მეურნეობაში მოქმედი მთელი საწარმოო იარაღების 50-60 პროცენტი. მრეწველობაში შრომის ნაყოფიერების ზრდა ნაკარაუდევი იყო 63 პროცენტით, ხოლო თვითღირებულების შემცირება 26 პროცენტით.

სოფლის მეურნეობის ხაზით ძირითადად უნდა დამთავრებულიყო მექანიზაცია, გაზრდილიყო სატრაქტორო პარკის სიმძლავრე და განხორციელებულიყო აგროტექნიკურ ღონისძიებათა მთელი სისტემა.

მთელი სახალხო მეურნეობის ტექნიკურ რეკონსტრუქციას და პარაზიტული კლასების ნაშთების საბოლოო ლიკვიდაციას უნდა უზრუნველეყო მუშების, გლეხების და ყველა მშრომელის მატერიალური კეთილდღეობის კიდევ უფრო სწრაფი ზრდა და 2-3-ჯერ აემაღლებინა მათი მოხმარების დონე.

ყრილობამ პარტიის ყველა წევრისაგან მოითხოვა ბოლშევიკური ბრძოლის გაჩაღება მეორე ხუთწლიანი გეგმის შესასრულებლად და მოუწოდა მუშებს, კოლმეურნე გლეხებს და ყველა მშრომელებს შემოკრებილიყვნენ პარტიის გარშემო ამ დიადი ამოცანის შესასრულებლად.

პარტიის მოწოდებას ფართოდ გამოეხმაურნენ ჩვენი ქვეყნის მშრომელი მასები. მათ გააჩაღეს გმირული ბრძოლა ხუთწლედის წარმატებით შესრულებისათვის. ამ ბრძოლაში წარმოიშვა და განვითარდა დიდი პატრიოტული სახალხო მოძრაობა — სტახანოვური მოძრაობა, რომელმაც ბრწყინვალე ფურცლები ჩასწერა სოციალიზმის მშენებლობის ისტორიაში.

მეორე სტალინური ხუთწლედი დიდი წარმატებით იქნა განხორციელებული, რამაც უზრუნველყო სოციალიზმის ძირითადად აშენება ჩვენს ქვეყანაში. პირველი და მეორე სტალინური ხუთწლედების შესრულების ბრწყინვალე შედეგებმა მთელი ესოფლიოს მშრომელებს საქმით, პრაქტიკულად დაუმტკიცეს, რომ სავსებით შესაძლებელია ერთ ქვეყანაში სოციალიზმის აშენება, რაც თეორიულად დასაბუთებულია დიადი და უძლეველი ლენინურ-სტალინური მოძღვრებით.

* * *

სოციალიზმის მშენებლობის გრანდიოზული ამოცანები, რომლებიც გაინსაზღვრა მეორე სტალინური ხუთწლიანი გეგმით, აღელვებელს ხდიდნენ პარტიელი და საბჭოთა ორგანიზეიის მუშაობის ახლებურად გარდაქმნას. ამ ამოცანას ემსახურებოდა XVII ყრილობაზე პარტიული და საბჭოთა მშენებლობის საკითხის განხილვა. ამ საკითხზე მომხსენებელი იყო ამხანაგი ლ. კაგანოვიჩი.

ორგანიზაციული მუშაობის პოლიტიკური ხელმძღვანელობის დონემდე ამაღლების აუცილებლობა და პარტიის პოლიტიკური ხაზის მოთხოვნების ზუსტი შესრულების ამოცანები გადაჭრით აყენებდნენ საკითხს საერთოდ ყველა დარგში მუშაობის ხარისხის გაუმჯობესებისა და კერძოდ ორგანიზაციულ-პრაქტიკული ხელმძღვანელობის ხარისხის ამაღლების შესახებ. უმამოდ შეუძლებელი იყო პარტიის პოლიტიკური ხაზის გატარება და ახალ გამარჯვებათა მოპოვება, ვინაიდან გამარჯვებათა ყოველთვის სიძნელეებთან მწვავე ბრძოლის შედეგია და თვითდინებით არასოდეს არ მოდის.

ამხანაგი სტალინი გვასწავლის, რომ „მას შემდეგ, რაც მოცემულია სწორი პოლიტიკური ხაზი, ორგანიზაციული მუშაობა წყვეტს ყველაფერს, მათ შორის თვით პოლიტიკური ხაზის ბედსაც, — მის შესრულებას, ან მის ჩაშლას“ (ი. სტალინი, „ლენინიზმის საკითხები“, გვ. 595).

საორგანიზაციო მუშაობაში არსებულ ხაკლოვანებათა აღმოსაფხვრელად ყრილობამ დასახა კონკრეტული ღონისძიებანი და მიუთითა, რომ მათი განხორციელებას აუცილებელი პირობაა თვითკრიტიკისა და სოციალისტური შეჯიბრების შემდგომი გაშლა, პარტიული და მასობრივი ორგანიზაციების აქტივობა და თვითმოქმედება.

პარტიის XVII ყრილობამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ორგანიზაციულ მუშაობაში მთავარია ადამიანთა სწორად შერჩევა და შესრულების შემოწმება, და მიიღო დადგენილება, რომ პარტიისა და მთავრობის გადაწყვეტილებათა შესრულების შემოწმების გასუმჯობესებლად შექმნილიყო ნაცვლად ცენტრალური საკონტროლო კომისია-მუშა-გლეხნინისა — პარტიული კონტროლის კომისია საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტთან და საბჭოთა კონტროლოს კომისია სსრ კავშირის სახკომსაბჭოსთან.

პარტიის ორგანიზაციული მუშაობის ძირითადი ამოცანები ამხანაგმა სტალინმა შემდეგნაირად ჩამოაყალიბა:

1. შევუფარდოთ ჩვენი ორგანიზაციული მუშაობა პარტიის პოლიტიკური ხაზის მოთხოვნებს.

2. აეამაღლოთ ორგანიზაციული ხელმძღვანელობა პოლიტიკური ხელმძღვანელობის დონემდე.

3. მოვაღწიოთ იმას, რომ ორგანიზაციული ხელმძღვანელობა სავსებით უზრუნველყოფდეს პარტიის პოლიტიკური ლოზუნგებისა და გადაწყვეტილებების ცხოვრებაში გატარებას.

* * *

ამხანაგ სტალინის მოხსენებაში პარტიის XVII ყრილობაზე დიდი ყურადღება დაეთმო იდეურ-პოლიტიკური ხელმძღვანელობის საკითხებს. ხაზი გაესვა იმ გარემოებას, რომ მას შემდეგ, რაც პარაზიტული კლასები მოესპო, პარტიაში გადახრები დავძლიეთ და ამიგად მტრებზე ისტორიული გამარჯვება მოვიპოვეთ, მათი იდეოლოგიის ნაშთებთან ბრძოლის ამოცანა ღღის წესრიგიდან არ მოხსნილა. ამ ბრძოლის აუცილებლობას კიდევ ის გარემოება აძლიერებდა, რომ მტრული იდეოლოგიის ნაშთებს ამაგრებდა კაპიტალისტური გარემოცვის ფაქტი.

ამხანაგ სტალინის მიერ განვითარებული დებულებები და დასახული ამოცანები პარტიის იდეოლოგიური მუშაობის დარგში დღემდე ინარჩუნებენ ცხოველმყოფელ მნიშვნელობას. დიდი სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების შემდეგ დასახული გრანდიოზული ამოცანის—მეოთხე სტალინური ხუთწლედის წარმატებით შესრულების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს პირობას წარმოადგენს მტრული იდეოლოგიის გამომქცევნება და განადგურება, ჩვენი სისხლსავსე ცხოვრების რა სფეროშიც უნდა იჩინოს მან თავი. ეს შესაძლებელია მხოლოდ მარქსისტულ-ლენინური იდეოლოგიის დაუფლებითა და მოძარჯვებით. აქედან გამომდინარეობს ჩვენი ქვეყნის მუშების, კოლმეურნე გლეხებისა და ინტელიგენციის მიერ ამ ერთადერთი მეცნიერული იდეოლოგიის დაუფლების ამოცანა.

ჩვენი პარტია ყველაფერს აკეთებს იმისათვის, რომ მილიონობით საბჭოთა ადამიანი დაეუფლოს მარქსის, ენგელსის, ლენინისა და სტალინის უძლეველ, დიად მოძღვრებას და გამოიყენოს იგი თავის ყოველდღიურ საქმიანობაში, ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური საზოგადოების ასაშენებლად.

* * *

XVII ყრილობამ გვიჩვენა პარტიის რიგების მანამდე უნახავი შემჭიდროება. არავითარი დაჯგუფება არ დაბარხსობრებია პარტიის გენერალური ხაზის. ამხანაგ სტალინის მოხსენებაში მოცემული დებულებები და ამოცანები ყრილობამ მოიწონა და ჩვენი პარტიული ორგანიზაციების მუშაობის სახელმძღვანელო კანონად აქცია. ყრილობა ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზის გამარჯვების ზეიმს წარმოადგენდა. ესოდენ მნიშვნელოვან დიად გამარჯვებათა მოპოვება შესაძლებელი გახდა იმიტომ, რომ „ჩვენმა პარტიამ იცის, საით წაიყვანოს საქმე და მიჰყავს იგი წინ წარმატებით“.

ლენინ-სტალინის პარტიის დიადი ისტორიული გამარჯვებანი იმით იყო განპირობებული, რომ იგი თავის მუშაობაში ხელმძღვანელობდა მარქსის, ენგელსის, ლენინისა და სტალინის ყოველსშემძლე. მოძღვრებით. „ეჭვი არ უნდა შეგვეპაროს იმაში, — ამბობდა ამხანაგი სტალინი,—რომ სანამ ჩვენ ფავორებით ამ მოძღვრების ერთგულნი, სანამ ჩვენ ხელთ გვიპყრია ეს კომპასი,—გვიქნება წარმატებანი ჩვენს პეშაობაში“.

ლენინ-სტალინის პარტია მუდამ ნარქსისტულ-ლენინური მოძღვრების ერთგული, ყოველთვის ხელთ უპყრია ეს კომპასი და ამით იხსნება, რომ იგი ბრწყინვალედ წარმართავს მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის საქმეს — სსრკ კომუნიზმის ძლევამოსილ მშენებლობას ჩვენს ქვეყანაში.

ს. ლარიონოვი

ეკონომიური ურთიერთდახმარების საბჭოს შექმნის გამო

ამა წლის იანვარში მოსკოვში შედგა ბულგარეთის, უნგრეთის, პოლონეთის, რუმინეთის, სსრ კავშირის, ჩეხოსლოვაკიის წარმომადგენელთა ეკონომიური თათბირი.

თათბირმა დაადასტურა მნიშვნელოვანი წარმატებანი აღნიშნულ ქვეყნებს შორის ეკონომიური ურთიერთობის განვითარებაში, რაც, უწინარეს ყოვლისა, გამოიხატა საქონელბრუნვის დიდი ზრდით. აღნიშნული ეკონომიური ურთიერთობის დამყარებისა და ეკონომიური თანამშრომლობის პოლიტიკის განხორციელების მეოხებით სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებმა და სსრ კავშირმა მოიპოვეს შესაძლებლობა დაიჩქარონ თავიანთი ეროვნული მეურნეობის აღდგენა და განვითარება.

შემდეგ თათბირმა დაადასტურა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისისა და დასავლეთი ევროპის ზოგიერთი სხვა ქვეყნის მთავრობები არსებითად ბოიკოტს უწევენ სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებსა და სსრ კავშირთან სავაჭრო ურთიერთობას, ვინაიდან ამ ქვეყნებს შესაძლებლად არ მიაჩნიათ დაამორჩილონ მარშალის გეგმის დიქტატს, რამდენადაც ეს გეგმა ირღვევს ქვეყნების სუვერენიტეტს და მათი ეროვნული ეკონომიკის ინტერესებს.

თათბირმა ანგარიში გაუწია ამ გარემოებას და განიხილა საკითხი სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებისა და სსრ კავშირის უფრო ფართო ეკონომიური თანამშრომლობის მოწყობის შესაძლებლობის შესახებ.

სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებისა და სსრ კავშირის უფრო ფართო ეკონომიური თანამშრომლობის განსახორციელებლად თათბირმა საქიროდ მიიჩნია შეიქმნას ეკონომიური ურთიერთდახმარების საბჭო თათბირის მონაწილე ქვეყნების წარმომადგენელთაგან თანასწორფუფლებიანი წარმომადგენლობის საფუძველზე, რომლის ამოცანაა სამეურნეო გამოცდილების გაზიარება, ერთმანეთისათვის ტექნიკური დახმარების გაწევა, ნედლეულით, სურსათით, მანქანებით, მოწყობილობითა და სხვ. ურთიერთდახმარების გაწევა. თათბირმა აღიარა, რომ ეკონომიური ურთიერთდახმარების საბჭო არის ღია ორგანიზაცია, სადაც შეუძლიათ შესვლა ევროპის სხვა ქვეყნებსაც, რომლებიც იზიარებენ ურთიერთდახმარების საბჭოს პრინციპებს და სურთ მონაწილეობა მიიღონ ზემოდასახელებულ ქვეყნებთან ფართო ეკონომიურ თანამშრომლობაში.

ეკონომიური ურთიერთდახმარების საბჭო გადაწყვეტილებებს მიიღებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დაინტერესებული ქვეყანა ამის თანახმა იქნება.

საბჭო პერიოდულ სხდომებზე შეიკრიბება რიგრიგობით მონაწილე ქვეყნების დიდელალაქებში იმ ქვეყნის წარმომადგენლის თავმჯდომარეობით, რომლის დედაქალაქშიც სხდომა იმართება.

საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემიის სამეცნიერო საბჭოს სესია

საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტთან არსებულ საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემიაში 24 იანვარს გაიხსნა სამეცნიერო საბჭოს სესია, მიძღვნილი ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების 25 წლისთავისადმი.

აკადემიის საქმეთა დარბაზში არიან მეცნიერები, მეცნიერი მუშაკები, ასპირანტები, მასწავლებლები..

სესია მოკლე შესავალი სიტყვით გახსნა აკადემიის რექტორმა ა. ი. კოვალევსკიმ.

პირველ სხდომაზე მოისმინეს მოხსენებანი: პროფესორ ბ. ნ. პონომარიოვისა — „ლენინიზმი — იმპერიალიზმის წინააღმდეგ მშრომელთა ბრძოლის დროშა“, აკადემიკოს გ. თ. ალექსანდროვისა — „მსოფლიოს რევოლუციურად გარდაქმნის შესახებ მარქსისტული მოძღვრების განვითარება ლენინისა და სტალინის მიერ“.

25 იანვარს სესია განაგრძობს მუშაობას. მოსმენილ იქნება მოხსენებანი: ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატ დ. მ. კუკინისა „ლენინი — ბოლშევიკური პარტიის შემქმნელი და ბელადი“, პროფესორ ი. მ. ვოლკოვისა „სოციალისტური რევოლუციის ლენინური თეორია და მისი განვითარება ამხანაგ სტალინის მიერ“, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ კორესპონდენტ მ. ბ. არანოვისა „სახელმწიფოს ლენინური თეორია და პროლეტარიატის დიქტატურა“ და ეკონომიურ მეცნიერებათა კანდიდატ მ. თ. მადაროვისი „კაპიტალიზმიდან სოციალიზმში გარდამავალი პერიოდის ლენინური თეორია“. (საკდესი).

რსფსრ განათლების სამინისტროში

რსფსრ განათლების სამინისტრომ შეიმუშავა ღონისძიებანი, რათა აღმოიფხვრას მოსწავლეთა ზედმეტი დატვირთვა საზოგადოებრივი და სხვა არასასწავლო მუშაობით.

რუსეთის ფედერაციის სახალხო განათლების ორგანოები და სკოლების დირექტორები მოვალენი არიან მოსწავლეთა მთელი საზოგადოებრივი და სკოლისგარეშე მუშაობა დაექვემდებარონ სკოლის სასწავლო-აღმზრდელობითს ამოცანებს, განახორციელონ იგი მაღალ იდეურ დონეზე ბედაგოგიურ მოთხოვნათა გათვალისწინებით ისე, რომ ეს მუშაობა ხელს უწყობდეს მოწყობეთა წარმატებით სწავლას და კომუნისტური საზოგადოების ყოველმხრივ განვითარებულ და აქტიურ მშენებელთა აღზრდას.

მოსწავლეთა საზოგადოებრივი და სკოლისგარეშე მუშაობის სწორი ორგანიზაციისათვის პასუხისმგებლობა დაკისრებული აქვთ სკოლების დირექტორებს. დადგენილია, რომ თვითეულ მოსწავლეს შეუძლია შეასრულოს მხოლოდ ერთი საზოგადოებრივი დავალება და იმეცადინოს სულ ბევრი ორ თვითმოქმედ წრეში, რომელთაგან ერთი იქნება საგნობრივი ან ტექნიკური, ხოლო მეორე მხატვრული ან სპორტო (თვით სკოლაში ან ერთ-ერთ სკოლისგარეშე საბავშვო დაწესებულებაში). საზოგადოებრივ ან სხვა არასასწავლო მუშაობას, მათ შორის ყოველგვარ კრებას, 5-7 კლასის მოწაფემ შეიძლება მოახმაროს სულ არაუმეტეს 3-4 საათისა, 8-10 კლასის მოწაფემ არაუმეტეს 4-5 საათისა კვირაში.

კომკავშირული კრებები და პიონერთა შეკრებები სკოლებში უნდა ეწყობოდეს საკავშირო ალკა ცენტრალური კომიტეტის მითითებათა შესაბამისად.

მოწაფეთა საკლასო კრებები შეიძლება მოწვეულ იქნას სულ ბევრი კვირაში ერთხელ 30 წუთიდან 1 საათამდე ხანგრძლივობისა, მოწაფეთა საერთო საკლასო კრებები — ერთხელ მეოთხედში სულ ბევრი საათნახევარი საათის ხანგრძლივობისა.

სკოლების დირექტორებმა არაუგვიანეს თვითეული თვის 25 რიცხვისა უნდა დაამტკიცონ მოსწავლეთა საზოგადოებრივი და სხვა არასასწავლო მუშაობის მომავალი თვის საერთო საკლასო კრება, ამასთან მტკიცე კონტროლი გაუწიონ კრების შესრულებას და არ დაუშვან კრებისგარეშე ღონისძიებანი. მიღებულ უნდა იქნას ზომები იმისათვის, რომ საზოგადოებრივი დავალებანი თანაბრად ნაწილდებოდეს სკოლის ყველა მოსწავლეთა შორის. მოსწავლეებს კატეგორიულად ეკრძალებათ სასწავლო დროს შესასრულონ რაიმე საზოგადოებრივი დავალება.

სკოლების დირექტორები, კლასის ხელმძღვანელები და მასწავლებლები მოვალენი არიან მეტი ყურადღება მიაქციონ სასკოლო, კომკავშრულ და პიონერულ ორგანიზაციებს, ხელი შეუწყონ მათ მოსწავლეთა შორის მუშაობის სწორად მოწყობასა და განხორციელებაში.

ყველა მასობრივი ღონისძიება, კრება, წრეების მუშაობა, როგორც წესი, სკოლაში უნდა დამთავრდეს არაუგვიანეს საღამოს 10 საათისა. არაუგვიანესს ამ დროისა შეწყდება აგრეთვე მუშაობა მოსწავლეებთან ყველა სკოლისგარეშე სამავშვო დაწესებულებაში. (საკდესი).

ოქროვნებისა და საპატიო სიგელების გადაცემა

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმში შედგა ორდენებისა და საპატიო სიგელების გადაცემა.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხ. ვ. ბ. გოგუამ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სახელით ორდენები „გმირი დედა“ და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელები გადასცა დედებს, რომლებმაც შობეს და აღზარდეს 10 და მეტი შვილი.

ორდენები მიიღეს: ლიმონ ჯორნიოზის ასულმა თორდიამ, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ჩხორის ედანოვი სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა; მარიამ კარაპეტის ასულმა მოსოიანმა, ახალქალაქის რაიონის სოფელ დილასკის მეჭიანის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა; დონა ალექსის ასულმა სამსიევმ, ქუთაისის რაიონის სოფელ ნამახვანის კოლმეურნეობის წევრმა; თამარ თარაკონის ასულმა ბეკიანმ, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ორსანტიის კოლმეურნეობ; პისტი ესტატეს ასულმა გეთიმ, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ჯიხაშკარის ანდრეევის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა; ერიანაზ პოლისის ასულმა გოგორიანმა, ახალქალაქის რაიონის სოფელ დილასკის მეჭიანის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა; ფოტინე ფიდინის ასულმა ჯიქიამ, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ჯიხაშკარის ანდრეევის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა; ნადეჟდა მერზის ასულმა ძაძამამ, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ოქტომბრის კოლმეურნეობ;

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელები გადაეცათ რესპუბლიკის წითელი ჯვრის საზოგადოების მეშაკებსა და აქტივისტებს, რომლებიც საქართველოს სსრ წითელი ჯვრის საზოგადოების 25 წლისთავთან დაკავშირებით დაჯილდოებული არიან შრომელთა ფართო მასებში სანიტარული კულტურის დანერგვისა და სანიტარებისა და საშუალო სამედიცინო კადრების მომზადების დარგში წარმატებითი მუშაობისათვის. (საკდესი).

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

სიმღერა კომუნიზმისა

საქართველოს გოლშემვიკების XIV ყრილობას

1

ბევრი სიმღერა არსებობს ქვეყნად
ხალხის გულიდან ამოფრენილი
და შემდეგ დროშად ცად ატანილი.
მსურდა დიდების სიმღერა მეთქვა,
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია ლენინი,
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია სტალინი.

ეით შეეძლო, როცა დიდებად შენდა
სიმღერა ისმის მილიონ ხმათა,
ესოდენ ტკბილი და ჰანგმრავალი.
პარტიავ ჩემო, მზრუნველო დედავ,
შენს სადიდებელ სიმღერას ვბედავ
ოქტომბრის ერთი შთამომავალი.

შენის მზრუნველი ხელით გაზრდილი
და შენს კალთაში გალაღებული,
დედის წინაშე წარვდგები ბავშვი.
შენს სადიდებლად ხელებგაწვდილი,
ოდნავ დარცხვენით ჩაფიქრებული
და მოკრძალებით სტრიქონებს გავწლი.

შენ, ვინც ქვეყნისთვის გმირულად სჯედე
სიმართლე, ძმობა—მართლა კაცური,
ხალხი გახადე თვალახილული.
ვერ მოგერიგა შეუფერეგ კედელს
ავბედითი და ბნელი წარსული,
შენს სინათლეზე გალღვა ყინული.

ვბედავ და ვდგავარ დედის წინაშე,
სიმღერას ვიწყებ გულგადღილი,
გული ღელვდება ნაღვერდალივით.
ნათელ მომავლის გზას გამინთებს
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია ლენინი,
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია სტალინი.

ბედნიერების ამ სიმღერაში
ხალხის ხმა მესმის და ცად ვმაღლდები
ახლის შენებელ მამულთან ერთად!
მეც მისი შვილი ალალ გულს გავშლი,
ჩრაღდანივით ავბრიალდები
მახარობელი ბედნიერ დღეთა!

მე მზის მოოქვრილ გუმბათებს ვხედავ,
სტალინის შექნილ მზის ბრწყინვალებას,
უფრო უკეთესს მომავალს, დიადს.
ვხედავ, რაც დიდმა პარტიამ სჭედა,
რასაც სიცოცხლე და ნეტარება,
მზე-კომუნიზმის მწვერვალი ჰქვია!

2

ცხრაას ჩვიდმეტში ელვა-ქუხილით
გრიგალმა მტრები გააკმტვერა,
დალეწა მეფის წყეული ტახტი.
დიდი ოქტომბრის რევოლუციის
ხალხი მოვიდა ქვეყნის მმართველად,
თავისუფლების ბოლმე გავხდით!

მაშინ ვიყავით ძუძუმწოვრები,
ტუჩზე რძე გვქოხდა შეუშრობელი,
სიხარულის ხმა ყურში ჩაგვესმა.
ერა დაიწყო ახალ ცხოვრების
და გაახარა ჩვენი მშობელი
ლენინმა, კაცმა უდიდესმა.

მასთან იმედად, ნუგეშად ჩვენდა,
იდგა ფოლადი, ნამკიცე ჩვენი,
მუხა ძაგარი მშობლიურ მხარის.
ის ხალხს გაუძღვა ლენინთან ერთად,
რევოლუციის უბადლო ბრძენი,
ჩვენთვის მამა და მტრისათვის—ზარი!

ორი შუქურა—სიმტკიცე ძმობის,
დამონებული ხალხების მხსნელი,
ორი ბელადი ხედავდა ერთად:
რომ ახლოს იყო მზე ჩაუქრობი,
რომ კომუნიზმის მზის შუქი მწველი
შორიდან ჩვენსკენ სინათლეს ჰფენდა.

დროშა ელავდა თავისუფლების
თვალუწვდენ ქვეყნის ცაზე გაშლილი,
სამშობლო ბანდა მისი მხილველი.
უცებ გიიპო შუქი ღრუბლების,
დროშას დაეცა პირველი სხივი,
მზე-კომუნიზმის სხივი პირველ!

რა სიშორიდან მოჰქროდა იგი,
მისი სინათლით ნაწერი წიგნი,
ბნელეთს ამობდა ქვეყნის იმედად.
ის იყო დიდი კარლ მარქსის ფიქრი,
ის იყო ფრიდრიხ ენგელსის ფიქრი,
დროშას ის სხივი აციმციმებდა!

ეს იყო ცხრაას ჩვიდმეტის ქარში,
ერა დაიწყო ახალ ცხოვრების,
რევოლუციის ჰქუხდნენ ტალღები.
ჩვენ პატარები ვიყავით მაშინ,
ვიყავით მართლა ძუძუმწოვრები,
რევოლუციის თითო ბალღები.

3.

ჩვენ აკვანშიე ვგრძნობდით, გვესმოდა,
გამოღვიძება ბუნების ძალთა,
სუნთქვა და ფეთქვა სულ სხვანაირი.
ჩვენთვის გახადე ტკბილი ესოდენ
მშობელი მიწის უბადლო კალთა
და გამჭვირვალე სუფთა პაერი.

შენს თვალწინ გავჩნდით ჩიტისტოლები,
გამოღვიძება იწყო გონებამ,
ვიგრძენით, სისხლის ჩქროლვა გამძაფრდა.
თითქოს შეტოკდნენ ქუთუთოები,
თვალებმა იწყეს გაფართოება,
კვირტივით გახსნა იწყეს წამწამთა.

პირველი სიტყვა ბაგეებს მოსწყდა
ღუღუნის მსგავსი ბგერები ტკბილი,
ღიმილად დარჩა ჩვენს ტუჩებზედა.
ეს იყო მშობლის ძუძუთა კოცნა,
ხმოვანთა ლბილი, მარცვალი წყვილი,
ოთხი ბგერისგან შემდგარი:—დედა!

მას შემდეგ სიტყვა უბრწყინვალესი
აღარ მოსცილდა ჩვენთა ბაგეთა,
ჩვენს გულში თბილად მოიკალთა.
და ჩვენც ვისურვეთ უპირველესად
ამაყად ვეთქვა: — სამშობლო-დედა,
ბაგეს მომწყდარი თავისთავადა.

შემდეგ აღიქვეს გულებმა ბალღთა
ის, რაც გვხიბლავდა გულსჩნერგილი,
ის, რაც ჩვენს ყურში რეკდა ზარივით.
ბედნიერების სიმბოლო გახდა:
უსაყვარლესი სიტყვა: — ლენინი,
უსაყვარლესი სიტყვა: — სტალინ!

4

იანვრის დილით თოვლი მოვიდა,
თოვლმა დაფარა მთები და ველი,
თოვლმა ჩაზნიქა ხეთა რტოები.

საქართველოში გვესმა შორიდან
ამბავი ხალხის გულისდამწველი,
ცრემლმა დანამა ქუთუთოები.

არა, არ დაგვწვა გული მარტოდენ,
შეეკუმშა იგი მწველმა იარამ,
შეეკრთით და თითქოს ყველა გავქვავდით.
ბავშვებს თვალები გაგვიფართოდა,
გამწყდარმა სიმშა დაიწკრიალა,
ცუხდით — ვერასროს ვეღარ ენახავდით.

არა, არ დარჩა ქვეყნად სულოგმული
არ ეგრძნო მწველი და ზარდამცემი,
მზე-კაცის, ბრძენის, მხსნელის სიკვდილი.
გულებს აღმოხდათ უცხო გუგუნი,
მდუმარედ იდგნენ ქვეყნისკაცები
მტკიცედ შეკრულნი, როგორც ქვიტკირი.

მაშინ ლენინის მოწაფე დიდი,
წამწამზე ოდნავ ცრემლშეყინული,
ჩაფიქრებული, მწუხარე სახით.
გაუტეხელი და მარად მშვიდი,
ხალხის ჭირაზე გამოპირული —
რწმენა პარტიის, იმედი ხალხის

დადგა დროშასთან, ურყევად ისევ,
როგორც მას ედგა ყოველთვის მხარში,
უსაყვარლესი მოწაფე მისი.
ხელებგაწვდილი ლენინის მზისკენ
დადგა, გაისმა ხალხის წინ მაშინ
მტკიცე, ურყევი პარტიის ფიცი.

და შემჭიდროდა პარტიის ძალა,
სტალინთან დადგა მედგარი რაზმი,
ლენინის რწმენით გულანთებული.
ფოლადის ირგვლივ შემოირკალა
ის, ვინც ცოცხლობდა ლენინის აზრით —
ბოლშევიკების მტკიცე კრებული.

ხალხის წინ დადგა მედრმე დიდი,
დროშა ელავდა ცამდე გაშლილი,
აფრიალებდა მის კალთას ქარი.
დროშასთან იდგა სარდალი მშვიდი,
დიდი პარტიის ერთგული შვილი,
იგი, ვინც ახლა ლენინი არის.

5

ოცდაოთხს შემდეგ გავიდნენ წლები,
ხორცი შეესხა ლენინურ მიზანს,
ლენინის ბრძნული სიტყვა გამართლდა.
სტალინის საქმემ გაშალა ფრთები
და საძირკველი კომუნიზმისა
შობლიურ ქვეყნის გულში გამაგრდა.

მტკიცე გამოდგა თვით საძირკველი,
თვითონ ბელადის ხელით ჩაყრილი,
გაძლე გამოდგა დუღაბი მტკად.
ქვეყნად დამოჩნდნენ გასაკვირველი
ხარაჩოები ცაში აყრილნი,
ცაში აყრილნი საზღაპრო სვეტად.

რუკაზე გაჩნდა ბევრი წერტილი,
როგორც კენჭები მიმობნეული —
ძარღვებით ერთურთს გადახლართული.
ურთიერთ კავშირგაუწყვეტელი,
ახლის შენებელ ხალხისეული,
დიადი გეგმის გულში ჩართული!

რუკაზე გაჩნდა ბევრი წერტილი,
გუშინ უცნობი და დღეს ახალი,
მაგნტოგორსკის რუხი ბეშები.
სახეშეცვლილი უღელტეხილი,
მარად მქუხარე დნეპრის კაშხალი
გადმოკიდული, როგორც გლეტჩერი.

მზის დარბაზები ცას მიბჯენილი
გაჩნდნენ, ბეგეგონა მაშინ ზღაპარი,
ცხადში ანდომა ხალხის ოცნების.
და ყოველ ქვაში ჩანდა ლენინი,
ჩანდა სტალინის ხელი მაგარი —
ახალი ქვეყნის ხუროთმოძღვრების.

მაშინ ჩავწერეთ შენების წლების,
დაბადების და საძირკვლის ჩაყრის
დაუვიწყარი თარიღი დიდი.
ჩვენ მაშინ პირველ სიხარულს ვწერდით,
პირველ სიხარულს — მშობელი ხალხის
ბედნიერების ახალ გვერდს ვშლიდით!

ლენინის დროშამ, სტალინის დროშამ
უფრო ამაყად გაშალა ფრთები,
მეტი დადგა თავზე ნათელი.
ეს იყო პირველ გიგანტთა მოსვლა,
სოციალიზმის პირველი წლების
ქვეყნის დიდების გამომხატველი.

6

შემდეგ მიწასთან დაგვჭირდა ბრძოლა,
რას გავაწყობდით მარტოდენ კავთი,
რას გავაწყობდით მარტოდენ ბარით!
ალაგ გუთანი თითო-ოროლა,
მისგან გავლილი პატარა კვალი
რას დაკლებდა თვალუწვდენ ყამირს?!

რას გახდებოდა მარტო ღარიბი,
რას გახდებოდა მარტო მარჯვენით,
მობერებული ძველი კავებით.
მიწა ხდებოდა მიუკარები,
შრომა რჩებოდა კვლავ დამტანჯველი —
წარსულის ნაშთი და ნაკვალევი.

მაშინ პარტიამ ნთელი მიზნით
სოფლად დათესა შრომის მარცვალი —
კოლექტივებად გაღვივებული.
გლეხიც წამოდგა, სიღარიბისთვის
რომ მიეყარა თვალში ნაცარი,
კერა ჰქონოდა დალხინებული.

ქალაქი აღდგა მხრებგანიერი,
ხელებგაწვდილი დასახმარებლად,
ქუჩაში ცეცხლი უფრო გაღვივდა.
მეტის ძალღონით და სიძლიერით
გაიჭრიალეს რკინის ხარებმა,
მინდერებს შებოალეს სტალინგრადიდან.

გაიჭრიალეს რკინის ხარებმა,
გლეხმა წყეული მიჯნა წაშალა,
მზე ამობრწყინდა ცხოველმყოფელი.
შორს დარჩა ღარი და მწუხარება,
ბედნიერებამ ფრთები გაშალა,
კოლექტიური გახდა სოფელი!

7.

ჩვენ ბედნიერი ვეგებდეთ ცხოვრება,
თვითონ ჩვენივე ხელით შევქმენით
სიცოცხლე ტკბილი და სანუკვარი.

ცხადად ვაქციეთ ხალხის ოცნება
და უწმინდესი ფიქრები ჩვენი
გახდა სახალხოც და საკუთარიც.

ჩვენთვის ეს გახდა ჩვეულებრივი,
მილიონების გულს ალბეჭდილი,
სისხლსა და ხორცში ფესვებგამჯდარი:
— რომ სახალხოა ჩემი შექმნილი,
რომ მე მეკუთვნის ხალხის შექმნილი —
მილიონ ხელის ნაამგარი.

გამოჩნდნენ ახლის მახარობელნი
და მშენებელთა გამრჯე ხელები,
ცაში ამყვანი ზღაპრულ კედლების.
დაუღალავი სტახანოველნი
შრომის ახალი მეცნიერების,
შრომის უბადლო შემოქმედები.

ვაქრა დიდთაგან დასჯა მცირეთა
კაცთადამტანჯველი შრომა მონური,
ის, რაც გარდახდათ მამა-პაპათა,
სტალინის აზრმა, ნებამ ინება
და ხალხის შრომა პატიოსნური
ნამდვილ გმირობის საქმედ გახდა!

8

ჩემს სამშობლოში დადგა ავდარი
მოყოლებული ჩრდილოეთიდან
თვითონ შავ ზღვამდე გადაქიმული.
ქალაქი ცეცხლით იყო დამწვარი,
ბაღსა და ყანას ცეცხლი ეკიდა,
სოფელი იყო გადათიბული.

მტერმა მოთიბა თვითონ ყვავილიც
მშველელს ეძახდნენ ნორჩი მკლავები.
საკვდილს გაეხსნა გზა-სარბიელი.
ტყვეებისაგან დაფლეთილები
გზაზე ეყარნენ დედოფალები,
ჩექმით სთელავდა გადამთიელი.

ტალღა დაიძრა საშინელების,
მწვანე ქათიბი მოძოვა ცეცხლმა
და დარჩა ცეცხლის ნაბალახარი.
გზებზე გამოჩნდნენ კაცსმკვლელები
სახლკარი ჩვენი შებილწა მხეცმა,
წალკოტი გახდა ნაპარტახალი.

9

ომი დაიწყო, ცაზე დაბინდდა,
გასაოცარი დადგა ავდარი,
ზეცა გამუქდა შავი ღრუბლებით.
რჩეულნი წასულ ლაშქრად წავიდნენ
ოჯახის ფუძე და ამაგდარნი,
ქვეყნის ნამდვილი პირნისუფლები.

ბევრს ტუჩზე შერჩა მწარე ღიმილი,
გაფიორდნენ ლოყა-ბროწეულები —
თაეაფრიანი თეთრი მტრედები
სახლკარს გასცილდნენ გულისტკივილით
ლხინსა და ჭირში შეჩვეულები,
ოჯახის მტკიცე ფუძემდებლები.

ბევრმა ძვირფასი დაზვა დასტოვა,
ბევრმა ხელეჩო და საჭრეთელი,
ბევრმა ურო და გრდემლი ძლიერი.
დაზგამ გასწია ისევ დაზგობა
და აღიმართა ქარხნის კედელი —
ტყვიის სამჭედლო მკერდგანიერი.

ერთი ხუთ დაზგას მარჯვედ გაუძღვა,
უფრო ძლიერი გახდა მწრთობელი,
უფრო ძლიერი გახდა მღარავი.
შრომამ, გმირობამ და სასწაულმა
ფოლადი შექმნა გაუღლობელი,
მანქანა შექმნა დაუღალავი.

ოსტატმა მჭრელი ხმალი გაფერა
და წამსვე ფრონტზე გადაისროლა
ტყვია ბასრი და ელვისფრთიანი.
ქურამ ისეთის ძალით დაპბერა,
ჯარმა ქარბუქად წინ გაიძოლა
ცეცხლის და ტყვიის ორომტრიალი.

ცეცხლისმფრქვეველი სჭედა თბილისმა.
ძლიერი ტანკი სჭედა ურალმა,
სიმტკიცე ჩვენი სჭედა მოსკოვმა.
ხალხის სურვილი გაპყავ თილისმად
ყოველ ტყვიას და ყოველ ყუმბარას:
— მიხაკისფერი ჭირის მოსპობა!

10

ლხინი და ტაში შეწყდა დროებით,
მაგრამ ცხოვრებამ მაინც თავისი
განაგრძო გზა და არ შეწყდა კვამლი.
ნამტირალეკი ქუთუთოებით,
მაგრამ ისევე შრომის ხალისით
ყანაში გაჩნდა პაპა და ქალი.

სოფლს მოაკლდა, ოჯახს გასცილდა
კერაზე ცეცხლის გამჩაღებელი,
ყანაში შრომის გამჩაღებელი,
მაგრამ არც სახლის კერა გაცივდა,
ჭირსა და ავდარს შეუჩვეველი,
უმცა მოაკლდა დამლხინებელი.

არა, კაჭაჭმა ვერ გაიხარა
მარტო შესძახა ბანი ღირღიტამ,
მხნედ გაიარა გუთნის დედამ.
კვლავ ძველებურად გაჭკრა წიქარამ,
გაძლე გუთანი კვლავ აღიღინდა,
კაჭაჭი შავმა მიწამ შეჭამა.

ტრაქტორზე გაჩნდა თავსაფრიანი,
ნაცვლად მეუღლის ომში წასულის,
სოფლის თვალი და დედა ნამდვილი.
შრომაში მუდამ ხალისიანი,
ხანდახან მწარე ფიქრით გართული,
შეუბღალავი წმინდა მანდილი.

ყანას დასჭიქა ბერმა პაპამაც
და ქვეულებრად სიმღერა სინჯა,
შემოერთა მოძახილები.
და როცა პაპამ მკა დაამთავრა
ფრემს შეუძღვა სოფელში დინჯად,
ვეღრს უმშვენებდნენ შეილშვილები.

შრომა გადიდდა ერთიორადა,
დაღლა არ იგრძნო გამრჯე მარჯვენამ,
ფრონტისთვის იყო მუდამ გაწვდილი.
სამშობლოს მტრების გასაგონად
კოლექტიურმა შრომამ გვაჩვენა
უპირატესი საქმე ნამდვილი.

11.

არ ჩავიგონა ოთხ წელს მახვილი,
ალმურისაგან მიწა იწოდა,
ამოვიყარეთ ჯავრი მტრისანი.

გულს ამხნევებდა მხნე შეძახილი
და მოწოდება წინ მიგვიძღოდა:
— სამშობლოსათვის, სტალინისათვის!

რა დიდი იყო გზა გასავლელი,
გრიგალი ჭროდა უსასტიკესი
კარზე მომხტარი იყო აფთარი.
ოთხს წელს გრიგალში დავტრიალებდით,
მტკიცე ფოლადის ფარად ვიქეცით,
ურჩხულს ვებრძოდით ოთხი ზამთარი.

დაიწყო, რასაც გულით ვნატრობდით,
რაც მტრისთვის იყო თავბრუდამხვევი —
დარტყმა ძლიერი, წინსვლა ზღაპრული
და ყოველი დღე—ვეფხის ნახტომი,
გახარებული ხალხის სახელით
იყო სალუტით გამოხატული.

მტერს მიკაფავდა ძმობა ხალხების
ურთიერთნდობა და სიყვარული —
სტალინის ხელის ნაამგარი.
დროშად ვვიღოდა მისი სახელი,
თვალწინ დიადი ვვედგა მამული,
მისი ზურგუხტი და ცა მაღალი.

ლაშქრის სავალი გზა მოკლდებოდა
მტერი იხვედა დაფეთებული,
ბერლინთან ახლოს იყვნენ რჩეულნი
და სამშობლოდან თან მიჰყვებოდათ
ცის ვარსკვლავები გაბრწყინებული
მკერდებზე ჯილდოდ მიმობნეული.

და დადგა იგი, ნანატრი წამი,
წამი რა არის, ისიც გადიდდა
და გამარჯვების ხმა გაძლიერდა.
წითლად აენთო ცის დასავალი,
დროშამ იელვა რაიხსტაგიდან
გამარჯვებულთა, სვეტდნიერთა!

დიდებით აღდგა სამშობლო ხალხი,
დაწყნარდა, დაცხრა ცა გარუჯული,
ბაჭრა ბნელი და უამინდობა.
დასრულდა ჩვენი ჭიდილი მძაფრი,
ძირს დაენარცხა შავი ურჩხული,
ხალხს დაუბრუნდა ისევ მშვიდობა!

12.

არ დაწმენდილა ჯერ ისევ ზეცა,
ჯერ ისევ დენთის სუნი ტრიალებს,
ჯერ ისევ ქვამლით ვართ გარეულნი.
ჯერ დედის თვალზე ცრემლი ჩანს
ვერცხლად,
ომისგან დაღლილ აღამიანებს
თავს დასტრიალებ ომის ურჩხული.

ეს შენ ხარ, ჩერჩილ, ბნელი ამქარით
ქშენით აღვიძებ ჩამქრალ გრიგალებს,
ქშენით აღვიძებ ცეცხლსა და ღველფსა
თვალში ეეყრება მხოლოდ ნაცარი
და ხალხი ახლოს აღარ გიკარებს,
გესმის დედების წყეული და კვნესა.

შენ ალბათ ჩვენი შუქი გაბრმავებს
მზე-კომუნიზმის ბანდა ბანდა,
სავსე სიკეთით და ბრწყინვალებით.
და აღარ იცი, რას დააბრალო,
შენს გულს ასკდები დაფეთებული,
სიბრალისაგან ვეწვის თვალები.

ჩვენ კარგად გვახსოვს და გვეხსომება
შენი ჩვეულება ძტრობა და ზიზღი,
ბნელი ზრახვებით გამოხატული,
სიტყვა და საქმე სისხლისსმოვლთა,
ბაქოს ოცდაექვს კომისრის სისხლი
შენის ხელებით ეოვთოთ დაღვრილი.

გამოლაშქრება გვახსოვს თითხმეტის,
როცა ჯერ კიდევ ვიყავით სუსტნი,
ბრძოლით დაღლილნი ძალებს ვიძაგრებდით.
ეცადეთ, მაგრამ ვერ შეძოხვედით.
ჩვენ მედგრად შევხვდით გრიგალს და
ქუხილს.
უკუგაქციეთ და არ დაგნებდით.

ვით გაგიძელთ, შენ ახლაც გიკვირს
ჩვენს მოსასპობად დაძრული კალიებს,
როგორ დაგატყდით თავზე ვეფხურად.
ჩვენ აღვუდექით, ვებრძოლეთ სიკვდილს,
ჩვენ უკვდავების წყალი დავლიეთ
თავზე ნამესის ქედი გვეხურა.

ეს იყო ჩვენი სიმართლის ძალა,
ლენინის მიერ გულს ჩანერგილი,
სტალინის მიერ გულს აღბეჭდილი.
ვერავითარმა ძალამ შებღალა
ის, რაც ხალხისთვის გახდა კეთილი,
ის, რაც ხალხისთვის იყო შექმნილი.

ვერა, ვერ შეძლეთ მოსპობა მისი.
რწმენა მომავლის ბედნიერ დღეთა
უფრო სპეტაკი და წმინდა გახდა.
მოპოვებული ოფლით და სისხლით
ბედნიერების სამშობლოს შექმნა
ცხადად აქცია საბჭოთა ხალხმა.

ჩვენ გვესმის შენი ძაღლური ყეფა
და ლაბის ყეფით ამოგგლეჯს გული,
ამაოდ დაძრწი კიდიდან კიდით!
ერთი ხალხური ანდაზა არის
სიბრძნე-სიმართლე ოდესღაც თქმული:
—„ძაღლი ყეფს — ქარავანი მიდის“.

13.

დილის მზე როცა გაახელს თვალებს,
ქვეყნიერებას სინათლეს მოჰფენს
მარადიული სიცოცხლის ძალა
ახლის მშენებელ ადამიანებს,
მამლის ყივილზე წამომდგარ სოფელს,
ქარხნის ბგბუნზე წამომდგარ ქალაქს

გამოაღვიძებს მწველი მზის სითბო,
მზის სხივს გაპყვება ფუტკარი მოერით.
მზის სხივს გაპყვება ფრინვანი ცაში.
ხარბად შეიწოვს სინათლის სიტკბოს
ატმის ყლორტი თუ ყვავილის ღერი,
წამწამებს გახსნის აკვანში ბავშვი.

ხნულში იფეთქებს მარცვალი უცებ
უმალ შეამჩნევ ჯეჯილად ქცეულს
ზღვისებრ მოლივარეს და მობიბინეს.
კვირტი გადაშლის უზადო ფურცელს,
ფურცელს—ჩიტების ფრთებით შერხეულს
და ზედ დაკიდულ მანანას მძიფეს.

შეიშმუშნება საყანე თითქოს,
გამალებული ტრაქტორის ემვი
უკან დასტოვებს დამსხვრეულ ბელტებს,
ემვით დაწერილ თვითეულ სტრიქონს
დაღირებულნი ხორბლიან პუშვით
კოლმეურნენი უფსებენ ფურდებს.

ჭიგოზე მკლავებშემოხვეულებს
ნეტარებაში აერეოლებთ ვაზებს,
სიზანტით ოდნავ ყლორტებს გაშლიან
და ზამთრისაგან გამხდარ სხეულებს
გაისწორებენ სასხლავის ხმაზე
და მაღლა, მზისკენ მიისწრაფვიან.

გაღვიძებული მზის სხივთან ერთად
ცეცხლისმფრქვეველი ბორგავს ღუმელი—
ვეება ხახა გაეძღომელი.
მეუსვენებლივ თამაშობს ცეცხლთან
ჩვენი სიმტკიცე გაღუღუნველი,
გაღიმებული რკინის მწრთობელი.

მეშახტე ჩადის ქვესკნელში მარდად,
მზის სხივი ჩაავლეს სინთლის მფრქვეველ
ქვანახშირს ებრძვის მკლავით და მკერდით.
დაუცხრომელი მარჯვენით ფატრავს,
სამხეურობს ამოაქვს ზვეით
ბაჯაღლოს დარი ზოდები ჩვენთვის.

ხარაჩოების ტყეში ჩამჯდარან,
ღრუბლებს ფანტავენ ვეება მხრებით
ცათამბჯენები ცად ასროლილი.
ქონდრისკაცებზე უფრო პატარა
დაბლა მოჩანან სამშობლო მთები —
დათოვლილი და მოოქროვილი.

მზეზე ფიგნს გაშლის დინჯი სწავლული,
მზის სხივზე განჭვრეტს დიდებას ქვეყნის,
დადგება დიდი მომავლის კართან.
ჭაბუკურ განცდით და სიყვარულით
თუ როგორ უნდა, ვეასწავლის, ვეტყვის,
დამორჩილება ბუნების ძალთა.

მზის შუქზე ძვირფას ხელსაწყოს ღარავს,
უბადლო ხელით ჩახმახებს ჩარხავს —
მუდამ ძლიერის გამამრარხველი.
მზის შუქში აწვებს მხატვარი ყალამს
ფერებით მღერის სიმღერას ახალს,
მუდამ ახალის გამომსახველი.

საზღვარზე გმირი გუშაგი ფრთხილი
გახედავს საზღვრის იქითა მხარეს,
ხელს მოიჩრდილებს ამაყად მდგარი.
მაცოცხლებელი სხივები დილის
აიელვარებს არწივის თვალებს
ჩვენი დამცველის და ამაგდარის.

ასე თენდება ყოველი დილა
ჩემს ქვეყანაში შემოფრენილი,
შემდეგ გაშლილი, როგორც ყვავილი.
და ნაავს ხალხის სიმღერა მიაქვს —
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია ლენინი,
ჰანგი, რომელსაც ჰქვია სტალინი!

ასე თენდება ხალისით სავსე
ჩემი სამშობლოს დილა ყოველი,
განათებული უქრობი სხივით
და მუდამ მოჩანს სამშობლოს ცაზე
ცისარტყელასებრ გადაწოლილი
კრემლს და ხალხს შორის გაბმული სიმი.

14.

ყოველი დილა თენდება ასე
და მზესთან ერთად ჩემს ფანჯარაში
შემოფრინდება ფარფატა მტრედი.
ხელში ავიღებ სიმართლის გაზეთს
სიყვარულით და ხალისით გავშლი,
ხილვა მწყურია პირველი გვერდის.

მზის სხივით ნაწერ სტრიქონებს ვხედავ
ჩემთვის რომ გახდა ძვირფასეული,
გაბრწყინვებული სიმართლის ძალით.
მინდა შევეახო მამულთან ერთად
სიტყვები ჩემი ხალხისეული:

მოსკოვი, კრემლი
ამხანაგ სტალინს!

ღა მესმის, მესმის ყოველი მხრიდან
როგორ დაიძრა ტალღა ძლიერი,
როგორ გადიდდა ღა გაძლიერდა.
მე მესმის მთი სიტყვები წმინდა
კომენიზმისთვის თავდადებულთა,
აწ და მარადჟამს სვებედნიერთა!

მზის სხივით ნაწერ სტრიქონებს ვხედავ,
ეს ერთგულების სიტყვები არის
ბელადისადმი გამოხატული,
მაგრამ რატომღაც ყველაზე მეტად
ემაღლდები, როცა დიდების ბარათს
ხელისმოწერა ასლავს ქართული.

ეს მისთვის, რადგან ჩემს მეგობრებსაც
ამ დიდებაში მიუძღვით წვლილი,
მათი სიცოცხლე ხარობს მღელვარე,
უფრო დიადი მომავლის დღე ჩანს,
მზე-კომუნიზმის მარცელები ღვივის,
მზე-კომუნიზმის ვხედავ მწვერვალებს!

ეს ყლორტებია უჭკონი ბაღის
აღმონაცენი ჩემს მიწა-წყალზე,
გაშლილი კვირტი კეთილშობილი.
მას უკლის ჩემი მშობელი ხალხი,
მებაღე ადგას მზრუნველად თავზე
ბერიას გრდემლზე გამოწრთობილი.

ჩანს—საძირკველი შეერყა ბოროტს,
სიკვდილი მისწვდა ყელში ხელებთან.
კაპიტალიზმის გოდებას ვისმენ.
ჩვენ ახლა ისეთ ხანაში ვცხოვრობთ,
როცა ყველა გზა კაცობრიობის
მიდის დიადი კომუნიზმისკენ.

ქვეყნიერებაო ხსნად და იმედად
ვდგავართ მზის შუქით განათებულნი,
ლენინის დროშა თავს დავეფრიალებს.
ჩვენ წინ მიგვიძღვის პარტია-დედა
მუდამ სიმართლით გამარჯვებული
საბჭოთა ქვეყნის ადამიანებს!

მე კომუნიზმის მწვერვალებს ვხედავ
გაბრწყინვებულება სიმართლის ძალით,
ხალხის დიდებას მომავალ დღეთა
და გულით ვამბობ მამულთან ერთად:

მოსკოვი, კრემლი
ამხანაგ სტალინს
იყავ დღეგრძელი, იმედად ჩვენდა!

რევაზ ᲛᲐᲠᲒᲘᲐᲜᲘ

იანვარი, 1949 წ. თბილისი.

პეტრე ალექსეევი—რუსეთის მუშათა მოძრაობის პიონერი

(100 წლის დაბადებიდან)

XIX საუკუნის 70-იანი წლების გამოჩენილი რევოლუციონერი მუშა-ფეიქარი პეტრე ალექსახრეს-ძე ალექსეევი მუშათა კლასის იმ მოწინავე ნაწილს ეკუთვნის, რომელმაც პირველად საქვეყნოდ აღიმაღლა ხმა ცარიზმის წინააღმდეგ, კაპიტალისტური ჩაგვრის წინააღმდეგ. სმოლენსკის გუბერნიის სოფელ ნოვინსკში 1849 წელს დაბადებულ ღარიბ გლეხს შვილს პეტრე ალექსეევს ბავშვობაშივე მოუხდა ლუკმა-პურის დამოუკიდებლად ძებნა. იგი ფაბრიკიდან ფაბრიკაში გადადიოდა, მაგრამ ვერსად ვერ პოულობდა სამართლიანობას, ცხოვრების უკეთეს პირობებს. საფეიქრო წარმოების წლითიწლობით ზრდასთან ერთად სულ უფრო იზრდებოდა მუშათა მასების ექსპლოატაცია. დილის 4 საათიდან საღამოს 8 საათამდე მუშაობა, მუშათა ცემა, ჯარიმები, ფაბრიკანტის დუქნიდან მიღებულ პროდუქტში გაორკეცებული ფასის გადახდა, აუტანელი საყოფაცხოვრები პირობები, პოლიტიკური უუფლებობა, აბუჩად აგდება — აი როგორი იყო მუშათა მდგომარეობა მაშინ.

პ. ალექსეევმა პირადად გამოსცადა კაპიტალისტური ექსპლოატაციის მთელი სიმძიმე. მახვილგონიერი ახალგაზრდა მუშა ღრმად ჩაუფიქრდა მდგომარეობას. მას სურდა გაეგო მუშათა დუხჭირი ცხოვრების მიზეზები. 16-17 წლის ალექსეევი თავისით სწავლობს წერა-კითხვას, 20 წლის ჭაბუკი ებმება მოსკოვის პროპაგანდისტულ წრეში. წრეში მუშობის პერიოდში ალექსეევი გაბედულად მოუწოდებს მუშებს შეერთებული ძალით გამოვიდნენ ექსპლოატატორების წინააღმდეგ. იგი აქტიურ მონაწილეობას იღებს 70-იან წლებში მომხდარ გიფიცებებში.

მუშები თავდაპირველად სტიქიურად, ბრაორგანიზებულად გამოდიოდნენ მეპატრონეთა წინააღმდეგ. მაგრამ მათ მოწინავე ნაწილში თანდათან ჩნდება ორგანიზებული ბრძოლის აუცილებლობის შეგნების ელემენტები. სტიქიური ბრძოლა თანდათანობით იღებს ორგანიზებულ ხასიათსა და პოლიტიკურ ბრძოლად იქცევა.

„გასული საუკუნის უკვე 70-იან და განსაკუთრებით 80-იან წლებში მუშათა ყლასმა რუსეთში გამოვიდა იწყო და დაიწყო ბრძოლა კაპიტალისტების წინააღმდეგ... მუშებმა ღ წყეს ერთმანეთთან შეთანხმება და ფაბრიკის, ქარხნის პატრონისათვის ერთად მოთხოვნის წარდგენა თავისი აუტანელი მდგომარეობის გაუმჯობესების შესახებ... მოწინავე მუშებმა თანდათანობით შეიგნეს, რომ კაპიტალისტებთან წარმატებით ბრძოლისათვის საჭირო იყო ორგანიზაცია“. (საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი, გვ. 9-10).

ასეთ მოწინავე მუშათა რიცხვს ეკუთვნოდა პეტრე ალექსეევი, რომელიც ცარიზმისა და კაპიტალისტების წინააღმდეგ დაუცხრომელი ბრძოლის გამო წრის სხვა წევრებთან ერთად 1875 წელს დაუპატიმრეს. 2 წლის განმავლობაში ციხეში ყოფნის შემდეგ პ. ალექსეევი ირკუტსკის მხარეში გადასახლეს. გადასახლების წინ, იგი სხვა რევოლუციონერებთან ერთად გაასამართლეს. სასამართლოს პროცესზე, რომელსაც ისტორიაში „ორმოცდათთის პროცესს“ უწოდებენ, ალექსეევმა წარმოთქვა ბრწყინვალე სიტყვა, რომლითაც ბრალს სდებდა ცარიზმს, არსებულ წესწყობილებას. ალექსეევმა სწორად შეაფასა 1861 წლის საგლეხო რეფორმა. მან შესანიშნავად დაასურათა უმიწაწყლოდ და ულუკმაპუროდ დარჩენილი გლეხების აუტანელი მდგომარეობა, რის გამოც ისინი იძულებული იყვნენ კისერზე დიდგდათ კაპიტალისტური ექსპლოატაციის მძიმე უღელი. ალექსეევმა შეუდარებელი სიმარცლით დახატა მაშინდელი მუშათა კლასის ცხოვრების აუტანელი პირობები. მუშათა კლასს დარჩენია მხოლოდ თავისი თავის იმედი

ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმია ბეიპინში შევიდა

შანხაი, 24 იანვარი. (საყდესი). სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის სარდლობისა და ბეიპინში — ჩრდილოეთ ჩინეთის უდიდეს სამრეწველო და ადმინისტრაციულ ცენტრში, ჩინეთის წინანდელ დედაქალაქში გარშემორტყმული გომინდანური გარნიზონის სარდლობის შორის მოლაპარაკების შედეგად დაიღო შეთანხმება უბრძოლველად ქალაქის დანებების შესახებ.

სახალხო-განმათავისუფლებელი არმია ბეიპინს გარს შემოერტყა დეკემბრის შუა რიცხვებში და, რათა დაწრეგვის გადაჯრჩინა ჩინეთის ეს უძველესი ქალაქი, გომინდანურ სამდლობას წინადადება მისცა დანებებოდა, ენინიდან უახრობა იქნებოდა შემდგომი წინააღმდეგობა. რამდენადაც ქალაქი სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის შორეულ ზურგში დარჩა, 600 კილომეტრზე ფრონტიდან.

ქალაქის გადაცემის შესახებ მიღწეული შეთანხმება ითვალისწინებს სამარი მოქმედების შეწყვეტას, „გარდამავალი პერიოდის“ გაჩვენლობაში სამხედრო-ადმინისტრაციულ ორგანოს შექმნას, რომლის შემადგენლობაშიც შედიან კომეთნისტებისა და გომინდანელებს წარმომადგენლები, გომინდანური ჯარების გამოყვანას ქალაქის მიდამოებში, სადაც ისინი ერთი თვის განმავლობაში რეორგანიზებულ იქნებიან და სხვ.

ბეიპინიდან მიღებული უკანასკნელი ცნობებით, ქალაქიდან გომინდანური ჯარების გამოყვანა დამთავრებულია. მთის ნაკვალევ ქალაქში შევიდნენ სახალხო განმათავისუფლებელი არმიის ნაწილები. ცნობებში აღნიშნულია, რომ ბეიპინში სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის შესვლისთანავე ქალაქის ცხოვრება სწრაფად უბრუნდება მშვიდობიანი დროის მდგომარეობას. მნიშვნელოვნად შემცირდა პირველი საჭირბოს საკრნლი ფასი. ნორმალურად მოქმედებენ თეატრები, კინო, გამოდის გაზეთები. აღდგენილია სარკინიგზო მოძრაობა ბეიპინსა და ტიანძინს შორის, რომელიც სახალხო-განმათავისუფლებელმა არმიამ ერთი კვირის წინათ დაიკავა.

ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელმა ჯარებმა დაიკავეს ხეფეი

ჩრდილოეთი შენსი, 24 იანვარი. (საყდესი). როგორც სინხუას საგენტომ გადასცა, 21 იანვარს სახალხო-განმათავისუფლებელმა არმიამ ანხუეის პროვინციაში დაიკავა დიდი ქალაქი ხეფეი (ლუჰეოუ).

ლეიბორისტები შედიან ინგლისის კომუნისტურ პარტიაში

ლონდონი, 24 იანვარი. (საყდესი). გუშინ კომპარტიის ჰოლბორნ-ჰოლის (ლონდონი) ორგანიზაციის თათბირზე გამოცხადებულ იქნა, რომ ლონდონის მუნიციპალური საბჭოების ორი წევრი — პადინგტონის (ლონდონი) შენობების გამქირავებელი კომბატების ყოფილი თავმჯდომარე ედ. ჰაიტი და სენტ-პანკრასის (ლონდონი) მუნიციპალური საბჭოს წევრი ჯ. რიდლი — ლეიბორისტული პარტიიდან გავიდა და ინგლისის კომუნისტურ პარტიაში შევიდა.

საფრანგეთის მთავრობამ ცნო ისრაელის სახელმწიფო

პარიზი, 25 იანვარი. (საყდესი). როგორც ფრანს პრესის სააგენტო ინფორმაციებზე, საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ გამოაქვეყნა ოფიციალური კომენტარი, რომლითაც იუწყება, რომ საფრანგეთის მთავრობამ ბენ-ურიონ და ფ-ფაჭში ცნო ისრაელის სახელმწიფოს მთავრობა.

ეს გადაწყვეტილება, ნათქვამია კომენტარში, წინასწარ არ წყვეტს იმ ტერიტორიის საზღვრების საბოლოო დადგენას, რომელზეც ისრაელის სახელმწიფოს მთავრობა ხელისუფლებას განახორციელებს.

საპარლამენტო არჩევნები იაპონიაში

ტოკიო, 24 იანვარი. (საყდესი). იაპონიაში გუშინ მომხდარი სპარლამენტო არჩევნების დროს საარჩევნო კანონი მრავალჯერ დაარღვიეს ხელისუფლების წარმომადგენლებმა და კონსერვატიული პარტიების კანდიდატებმა. მაგალითად, ციბას პრეფექტურაში კენჭისყრა ფაქტიურად პოლიციის უშუალო კონტროლით მიმდინარეობდა. ამავე პრეფექტურის ქალაქ კანდამაკში საარჩევნო ყუთებთან იმყოფებოდნენ სამოქალაქო ტანსაცმელგადაცმული პოლიციელები. იტყობინებიან, რომ კობობი მუნიციპალური მოხელეები ბიულეტენების ბლანკებს ყიდდნენ.

ტოკიოს პოლიციის სამმართველოს ცნობით, ტოკიოში რეგისტრირებულია საარჩევნო კანონის დარღვევის 220-ზე მეტი შემთხვევა. ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის კანდიდატმა ტანაკამ, რომელიც კენჭი იყარა ნიგატას პრეფექტურაში, როგორც იტყობინებან, ამბარჩევნელთა მოსყიდისათვის დაახლოებით 5 მილიონი იენი დახარჯა.

იტყობინებან აგრეთვე, რომ საარჩევნო კანონი დაარღვიეს ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის ლიდერმა პრემიერ-მინისტრმა იოსიდამ, მინისტრმა მასუდამ, ხოსიიმამ და ამ პარტიის სხვა ხელმძღვანელმა მოღაწეებმა.

მრავალ რაიონში ამერიკელი მოაუპარებელი ხელისუფალნი აშკარად ეროვნულ არჩევნების მიმდინარეობაში და აიძულებდნენ ამომრჩევლებს ხმა ბ'მიეცათ დემოკრატიული ბანაკის კანდიდატებისათვის. ნაგასრ პრეფექტურაში, კერძოდ, ამერიკელი სამხედრო ხელისუფალნი ფართოდ ავრცელებდნენ ფურცლებს, რომლებიც „ამომრჩევლებს მოუწოდებნენ“ ხმა არ მიეცათ „რადიკალური ლემოკრატიისათვის“, ესეიგი კომუნისტური პარტიისა და დემოკრატიული ორგანიზაციების კანდიდატებისათვის.

მსგავსი შემთხვევები იყო კანაგავას, ეგუიამასა და სხვა პრეფექტურებში.

ატმოსფერომ, რომელიც არჩევნების დროს ამერიკის საოკუპაციო ხელისუფლებამ და იაპონიის კაბინეტმა შექმნეს, უეიმეელია, ხელი შეუწყო რეაქციული ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის წარმატებას.

მაგრამ, ყოველგვარი დაბრკოლების მიუხედავად, რასაც დემოკრატიული ბანაკის კანდიდატებს უქმნიდნენ იაპონიის რეაქცია და ამერიკელი ხელისუფალნი, იაპონიის დემოკრატიული ძალებმა ამ არჩევნებში მნიშვნელოვნად უკეთესი შედეგები მოიპოვეს, ვიდრე წინანდელ არჩევნებში. განსაკუთრებით დიდი გამარჯვება მოიპოვა კომეთნისტურმა პარტიამ იაპონიის საამრეველო რაიონებში. მაგალითად, ტოკიოში, კომეთნისტური პარტიის კანდიდატები არჩეულნი იქნენ ყველა საარჩევნო ოლქში. ოსაკაში კომპარტიის კანდიდატები არჩეულნი 5-დან 4 საარჩევნო ოლქში. კიოტოში შექმნილი იყო ორი საარჩევნო ოლქი, თვითეულ მათგანში არჩეულ იქნენ კომპარტიის მიერ წამოყენებული კანდიდატები. კომპარტიის კანდიდატები არჩეულნი არიან აგრეთვე იაპონის მთელ რიგ სასოფლო-სამეურნეო პრეფექტურაში, კერძოდ, გიფორის, სამანესეა და ნაგასის პრეფექტურებში.

არჩევნებში მეტად მნიშვნელოვანი დამარცხება განიცადა სოციალისტურმა პარტიამ, რომლის მემარჯვენე ხელმძღვანელებმა შარმან თავი გამოაშკარავეს როგორც მეკრთამე პოლიტიკოსებმა. სოციალისტური პარტიის ლიდერები — კატაიამა, ნისიო, კატო და სხვები პარლამენტში არჩეულნი არ არიან.

ლონდონი, 24 იანვარი. (საყდესი). როგორც რეიტერის სააგენტოს ტოკიოელი კორესპონდენტი გადმოგვცემს, იაპონის პარლამენტის ქვედა პალატის გუშინდელი არჩევნების საბოლოო შედეგები ასეთია: ლიბერალურ-დემოკრატიულ პარტიას აქვს 262 ადგილი (წინანდელ პარლამენტში მათ ჰქონდათ 152 ადგილი), „დემოკრატიულ“ პარტიას — 70 (წინანდელ პარლამენტში ქონდა 90 ადგილი), სოციალისტურ პარტიას — 49 (წინანდელ პარლამენტში — 111 ადგილი), კომეთნისტურ პარტიას — 36 (წინანდელ პარლამენტში — 4 ადგილი), „სახალხო თანაშრომლობის“ პარტიას — 13, წვრილ პარტიებსა და „დამოუკიდებლებს“ (უპარტიოებს) — 36.

ჯრუმენის სიტყვა

ვაშინგტონი, 21 იანვარი. (საყდესი). ტრუმენმა ხელახლად არჩევის შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის მოვალეობის შესრულების დაწყებისას წარმოთქვა სიტყვა, რომელშიც შეიფასა ამერიკის შეერთებული შტატების წინაშე მდგომარეობა.

„ჩვენი დროის ადამიანებს ყველაზე გაღატაკებულ ესაჭიროებათ,—თქვა ტრუმენმა,—ეისწავლოთ ცხოვრება მშვიდობიანად და თანხმობით“.

მაგრამ ტრუმენმა აქვე დასძინა, რომ „მთელი მსოფლიოს ადამიანები მომავალს დიდი ეურწმენობით შესცქერიან, ესახებთ როგორც დიდი იმედი, ისე დიდი შიშიც“, და რომ ისინი თითქოს „ახლა უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, მიმართავენ შეერთებულ შტატებს და მოელიან სიკეთეს, ძალასა და ბრძნულ ხელმძღვანელობას“.

ტრუმენმა ჩამოაყალიბა „მნიშვნელოვანი პრინციპები ჩვენთან“, რაც, მისი აზრით, „მეკრიკელ ხალხს აქვს. „ჩვენ მიგვაჩნია,—თქვა ტრუმენმა,—რომ ყველა ადამიანს უფლება აქვს თავისუფლად იაზროვნოს და გამოხატოს თავისი აზრები. ამერიკელ ხალხს სურს და გადაწყვეტილი აქვს იმეშაოს იაკეთ მსოფლიო შესაქმნელად, სადაც ყველა ერი და ხალხი თავი-ანუფალი იქნება გაანგარიშოს თავი თავ იმეკ, როგორც საჭიროდ მიაჩნიათ, და მოიპოვონ ხელრიანი და კმაყოფილების მომნიჭებელი ცხოვრება“.

მაგრამ, „წინაალმდეგ თავისი მტკიცებისა, რომ „ყველა ადამიანს უფლება აქვს თავისუფლად იაზროვნოს“, ტრუმენი გაიფარებით დაესხა თავს კომუნიზმს. ამასთან პრეზიდენტმა კომუნიზმი, ნამდვილი მდგომარეობის საწინააღმდეგოდ, დასახა, როგორც „ომის მქადაგებელი“.

მომავალ წელსაც,—ტრუმენის სიტყვით, — ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის პროგრამაში „განსაკუთრებული ძალით იჩენს თავს მოქმედების ოთხი მნიშვნელოვანი მიმართულება“.

ტრუმენი ქვეყანის დაპპირდა, ჯერ ერთი, „განუხრელად დაუჭიროს მხარი ეაერთიანებული ერების ორგანიზაციას და მასთან დაკავშირებულ ხალხს აქეს. „ჩვენ მიგვაჩნია,—თქვა ტრუმენმა,—რომ ყველა ადამიანს უფლება აქვს თავისუფლად იაზროვნოს და გამოხატოს თავისი აზრები. ამერიკელ ხალხს სურს და გადაწყვეტილი აქვს იმეშაოს იაკეთ მსოფლიო შესაქმნელად, სადაც ყველა ერი და ხალხი თავი-ანუფალი იქნება გაანგარიშოს თავი თავ იკეკ, როგორც საჭიროდ მიაჩნიათ, და მოიპოვონ ხელრიანი და კმაყოფილების მომნიჭებელი ცხოვრება“.

მაგრამ, „წინაალმდეგ თავისი მტკიცებისა, რომ „ყველა ადამიანს უფლება აქვს თავისუფლად იაზროვნოს“, ტრუმენი გაიფარებით დაესხა თავს კომუნიზმს. ამასთან პრეზიდენტმა „კომუნიზმი, ნამდვილი მდგომარეობის საწინააღმდეგოდ, დასახა, როგორც „ომის მქადაგებელი“.

მომავალ წელსაც,—ტრუმენის სიტყვით, — ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის პროგრამაში „განსაკუთრებული ძალით იჩენს თავს მოქმედების ოთხი მნიშვნელოვანი მიმართულება“.

ტრუმენი ქვეყანის დაპპირდა, ჯერ ერთი, „განუხრელად დაუჭიროს მხარი ეაერთიანებული ერების ორგანიზაციას და მასთან დაკავშირებულ ორგანოებს, განაგრძოს მისი აბტორიტეტის განმამტკიცებელ საშუალებათა ძებნა და გაალიეროს მისი ქმედითობა“.

მეორე, ტრუმენმა განაცხადა, რომ მას განზრახვა აქვს განაგრძოს „მთელი მსოფლიოს ეკონომიური აღდგენის“ პროგრამებისა და, უწინარეს ყოვლისა „ევროპის აღდგენის პროგრამის“. განხორციელება ე. ი. განაგრძოს პოლიტიკა, რაც ცნობილია „მარშალის გეგმის“ სახელით.

მესამე ამოცანად, რის გადაწყვეტასაც ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა შეუდგება, ტრუმენმა დაასახელა მომზადება სამხედრო ბლოკის შექმნისა ჩრდილოეთ ატლანტიკის ქვეყნების კავშირის სახით.

„გარდა ამისა, — განაცხადა ტრუმენმა, — ჩვენ სამხედრო კონსულტაციას გავუწევთ და მასალას მივაწვდით თავისუფალ ერებს, რომლებიც ჩვენთან ითანამშრომლებენ მშვიდობისა და უშიშროების შენარჩუნების საქმეში“.

ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მეოთხე ამოცანას, ტრუმენის განცხადების მიხედვით, წარმოადგენს ჩამორჩენილ ქვეყნებში ამერიკის კაპიტალის შეღწევის მაქსიმალური შესაძლებლობათა უზრუნველყოფა და ა. კ. რემოდა, რომ ეს ქვეყნები ეზიარონ ამერიკის ტექნიკურ გამოცდილებასა და სამეცნიერო აღმოჩენებს. „ამერიკის შეერთებულ შტატებს, —თქვა ტრუმენმა,—თვალაჩინო ადგილი უკავიათ სხვა ქვეყნებს შორის მრეწველობისა და სამეცნიერო ტექნიკის განვითარების მხრივ.

მე მგონია, რომ ჩვენ უნდა მივაწოდოთ მშვიდობისმოყვარე ხალხებს ტექნიკური ცოდნის ჩვენი მარაგის უპირატესობანი იმისათვის, რომ დავეხმაროთ მათ დაიძაბოფოფლნ ეკეთესი ცხოვრებისაკენ მისწრაფება. სხვა ქვეყნებთან თანაშრომლობით ჩვენ უნდა წაეახალისოთ კაპიტალდაბანდებანი ის რაიონებში, რომლებიც უნდა განვითარდნენ“.

ამასთან ტრუმენს არა სურს, რომ ეს პოლიტიკა შეფასებულ იქნას როგორც იმპერიალისტური პოლიტიკა, და ამტკიცებს თითქოს „ძველი იმპერიალიზმი — ეექსპლოატაცია ეუმეს საზღვაროებისა მიერ მოგების მისაღებად—ჩვენს გეგმებში არ არის“.

სსრ კავშირის ღარიბებმა ალბანეთის სახალხო მეურნეობის განვითარებაში

ტირანა, 23 იანვარი. (საყდესი). ალბანეთის დეპეშათა სააგენტო იუწყება: ამას წინათ ტირანის მიდამოებში დაიწყო მოსამზადებელი მუშაობა ბამბეულის დიდი კომბინატის ასაგებად, რაც გათვალისწინებულია ორწლიანი გეგმით. კომბინატს მთელ მოწყობილობას სსრ კავშირი მიაწვდის.

კომბინატი მწყობრში ჩადგება 1951 წელს და წელიწადში 20 მილიონ მეტრ ქსოვილს გამოუშვებს. კომბინატის მშენებლობა დაიდი მოელენა ჩვენი ქვეყნისათვის, რამდენადაც ამით საფეიქველი ეყრება ჩვენს თანამედროვე მრეწველობას.

იმ დახმარებამ, რაც სსრ კავშირმა ჩვენს ქვეყანას სოფლის მეურნეობის დარგში გაუწია, დიდად შეუწყო ხელი ჩვენი ეკონომიკის ამ მნიშვნელოვანი დარგის განვითარებას.

სსრ კავშირიდან ტრაქტორების მიღებამ ხელი შეუწყო ამას, რომ მანქანიან დამუშავებული ნათესი ფართობი 1948 წელს 190 პროცენტით გადიდდა 1947 წელთან შედარებით.

სსრ კავშირიდან უკვე მიღებული მანქანებისა და ამ მანქანების შემწეობით, რომლებიც მიღებულ იქნება წელს, მანქანიან დამუშავებული ნათესი ფართობი, არსებულ მოსაზრებათა თანახმად, 50 ათასი ჰექტარით გადიდდება გასულ წელთან შედარებით. ალბანეთის ნათესი ფართობის ალბანეთის 30 პროცენტი წელს ტრაქტორით დამუშავდება.

გერმანიის საზღვრების „გასწორების“ საკითხისათვის

ბერლინი, 22 იანვარი. (საყდესი). როგორც ადნინ სააგენტო იუწყება, ბერლინში ინგლისის სამხედრო ადმინისტრაციის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ დასავლეთი მოკავშირეები საბჭოთა წარმომადგენელთან კონფერენციაზე ბენლუქსის სახელმწიფოებთან (ბელგია, ჰოლანდია, ლუქსემბურგი) „საზღვრების გასწორების“ საკითხზე 22 იანვარს გაიხსნება პარაზში. ამ კონფერენციამ უნდა განიხილოს ჰოლანდიის, ბელგიის, ლუქსემბურგისა და საფრანგეთის პრეტენზიები დასავლეთი გერმანიისაგან ტერიტორიების ჩამოშორების შესახებ.

გერმანიისაგან მნიშვნელოვანი ტერიტორიების ჩამოშორების ცდებმა გერმანიის საზოგადოებრიობის საყოველთაო აღშფოთება გამოიწვიე.

როგორც გაზეთი „ნოიეს დოიჩლანდი“ აღნიშნავს, ჰოლანდია იჩემებს ემდენის, ბორკუმისა და ბენტჰაიმის რაიონების დიდ ტერიტორიას, ავრეთვე მან წარმოადგინა 50 წლიანდადება გერმანია-ჰოლანდიის სასაზღვრო ხაზის „გასწორების“ შესახებ სხვა ადგილებში. ბენტჰაიმის რაიონის ჩამოშორების შედეგად დასავლეთ გერმანია დაკარგავს ნავთის მნიშვნელოვან საბადოს, რომლის მარაგიც აღირიცხება 14 მილიონი ტონის ოდენობით, ხოლო. ნავთის მოპოვება შეადგენს გერმანიაში ნავთის მთელი წლიური მოპოვების 50 პროცენტს. ბენტჰაიმის რაიონში ბერლეის უფლება შეინარჩუნა „ჰოლანდიის“ კომპანიამ, რომელის აქციების ნახევარზე მეტი „სტანდარდ ოილ კომპანი ოფ ნიუ-ჯერსის“ ხელშია. ლუქსემბურგი დაეკნებით მოითხოვს გერმანიისაგან ბიტბურგის რაიონის სასოფლო-სამეურნეო ნაწილის, ტრიერისა და ზაარბურგის რაიონების ჩამოშორებას. ამ ნაწილების ფართობი უდრის 508 კვადრატულ კილომეტრს, სადაც 58 ათასი მცხოვრებია.

ბელგიას ჯერ კიდევ მთლიანად არ ჩამოუყალიბებია თავისი პრეტენზიები. ბელგიის სენატის კომისიის ანგარიშში წამოყენებული იყო მოთხოვნა მონშიოსა და 32 სოფლის შესახებ ეიპენის რაიონში.

საფრანგეთი ჯერ კიდევ მთლიანად არ ჩამოუყალიბებია თავისი პრეტენზიები. ბელგიის სენატის კომისიის ანგარიშში წამოყენებული იყო მოთხოვნა მონშიოსა და 32 სოფლის შესახებ ეიპენის რაიონში.

საფრანგეთი ბერლინს ქალაქ კელს 26 ათასი მცხოვრებით. ეს ქალაქი მდებარეობს რაინის აღმოსავლეთ ნაპირზე. გარდა ამისა, მოზელის არხის პროექტთან დაკავშირებით, საფრანგეთს ენდა შეეერთოდეს რაინლანდ-პფალცის მხარის მეტი ნაწილი.

პასუხისმგებელი რედაქტორი
გ. ნანიტაშვილი

თეატრებში

ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის—26-I „აიდა“ (8 ს. 7 წარმ., აზრიანის მონაწილეობით), 27-I „ბახჩისარაის შადრევანი“ (9 ს. 7 წარმ.);

მარჯანიშვილის სახელობის — 26-I „გამახარე“ (3 სერ. 5 წარმ.), 27-I „რკინის პერანგი“ (11 სერ. 5 წარმ.);

მერრას სახელობის კულტურის სახლი — 26-I „მარიკა“ (11 ს. 2 წარმ., მუსიკალური კომედიის თეატრის წარმოდგენა);

3. აბაშიძის სახელობის მუსიკალური კომედიის — 27-I „აუდ-მურადი“ (21 ს. 5 წარმ.).

მე-5 შესანახანა გადაიდა ყველა ბილეთებისათვის სავალდებულოა.

სსრ კავშირის შრომელთა დეპუტატების საბჭოს „იზვესტიის“ გამომცემლობა
მოსკოვი, პუშკინის მოედანი, 5.

1949 წლისათვის გრძელდება ხელმოწერა გაზეთ
საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის
უმაღლესი საბჭოს უწყებებზე
„სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებებში“ იბეჭდება:
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიერ მიღებული
კანონები.
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის
ბრძანებულებანი
და საინფორმაციო ფასალა
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის, კავშირის საბჭოს, ეროვნებათა საბჭოს, მათი მუდმივი კომისიებისა და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს კრებიდან სამდივნოს მუშაობის შესახებ
„სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს უწყებები“
გამოდის მოკავშირე რესპუბლიკების ენებზე:

რუსულ,	მოლდავურ,
უკრაინულ,	ლატვიურ,
ბელორუსულ,	ყირგიზულ,
უზბეკურ,	ტაჯიკურ,
ყაზახურ,	სომხურ,
ქართულ,	თურქმენულ,
აზერბაიჯანულ,	ესტონურ,
ლიტვურ,	ფინურ ენებზე

ხელის მოწერისას უნდა აღინიშნოს, თუ რა ენაზე სურს ხელის მოსმენის მიღება „უწყებები“.
ხელმოწერის ფასი წლიურად 30 მანეთი.
ხელმოწერა სრულდება გაზეთის № 1-ის (ოთხშაბათი).
ხელის მოწერასა ლიტერნ „სსიიუპეჩატი“, ფოსტა და რეგიონების გამომცემლობათა რწმენილებელი ტარანსპორტები.

ТБИЛИСИС ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЦИРКИ
ЗАВТРА ВЕЧЕРОМ
ОТКРЫТИЕ СЕЗОНА
26 января
Советский артист
КИРОС
и его
75 АССИСТЕНТОВ
ЕЖЕДНЕВНО
ПОЛНЫЙ ПРОГРАММЫ
ЖИВОТНЫЕ
ЖИВОТНЫЕ
ЖИВОТНЫЕ
Начало в 8 ч. вечера
Касса открыта с 10 ч. утра до 2 ч. дня и с 5 ч. вечера до 8 ч. вечера
Цены от 3 до 30 р.